

জিভাৰ শক্তি

পেন্টাটেউক

এইবোৰৰ দ্বাৰাই অনা-ইহুদীসকলৰ দ্বীপবোৰ নিজৰ দেশত বিভক্ত হ'ল; প্ৰত্যেকেই নিজৰ নিজৰ জিভাৰ অনুসাৰে, নিজৰ বংশৰ অনুসাৰে, নিজৰ জাতি অনুসাৰে। এইসকল হমৰ সন্তানসকল, তেওঁলোকৰ বংশৰ অনুসাৰে, নিজৰ ভাষাৰ অনুসাৰে, নিজৰ দেশত আৰু নিজৰ জাতি অনুসাৰে। এই সকল চেমৰ পুত্ৰ, নিজ নিজ বংশৰ অনুসাৰে, নিজৰ নিজৰ ভাষাৰ অনুসাৰে, নিজৰ দেশত, নিজৰ জাতি অনুসাৰে। আদিপুস্তক ১০:৫,২০,৩১

তেতিয়া মোচিয়ে যিহোৱাক ক'লে, "হে মোৰ প্ৰভু, মই বাকপটু নহয়, এতিয়ালৈকে বা তুমি তোমাৰ দাসক কথা কোৱাৰ পিছতো। যিহোৱাই তেওঁক ক'লে, "মানুহৰ মুখ কোনে সৃষ্টি কৰিলে?" নে বোবা, বা বধিৰ, বা দৰ্শক বা অন্ধ কোনে কৰে? মই যিহোৱা নহয়নে? যাত্ৰাপুস্তক ৪:১০-১১

কিন্তু যিহোৱাই মিচৰীয়া আৰু ইস্ৰায়েলৰ মাজত কেনেকৈ পাৰ্থক্য ৰাখিছে, সেই বিষয়ে তোমালোকে জানিবা, ইস্ৰায়েলৰ কোনো লোকৰ বিৰুদ্ধে কুকুৰে নিজৰ জিভা, মানুহ বা জন্তুৰ বিৰুদ্ধে লৰচৰ নকৰিব। যাত্ৰাপুস্তক ১১:৭

কিয়নো আপুনি সকলো বস্তুৰ প্ৰচুৰতাৰ বাবে আনন্দ আৰু হৃদয়ৰ আনন্দৰে আপোনাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ সেৱা কৰা নাছিল; সেইবাবে তুমি যিহোৱাই তোমাৰ বিৰুদ্ধে পঠোৱা শত্ৰুবোৰক ভোকত, পিয়াহত, উলংগত আৰু সকলো বস্তুৰ অভাৱত সেৱা কৰিবা আৰু তেওঁ তোমাক ধ্বংস নকৰালৈকে তোমাৰ ডিঙিত লোহাৰ জোৰা লগাব। যিহোৱাই দূৰৰ পৰা, পৃথিৱীৰ শেষৰ পৰা, ঈগল উৰি যোৱাৰ দৰে বেগেৰে আপোনাৰ বিৰুদ্ধে এটা জাতি আনিব; যি জাতিৰ জিভা বুজি নাপাবা; দ্বিতীয় বিবৰণ ২৮:৪৭-৪৯

ইতিহাস

সকলো লোকে শান্তিৰে মক্কেদাত থকা যিহোচূৰাৰ ওচৰলৈ ছাউনিলৈ উভতি গ'ল; যিহোচূৰা ১০:২১ পদ

তেতিয়া তেওঁ লোকসকলক পানীৰ ওচৰলৈ নমাই আনিলে আৰু যিহোৱাই গিদিয়োনক ক'লে, "যি কোনোৱে নিজৰ জিভাৰে পানীত লাগিলে, কুকুৰে লাগিলে, তেওঁক আপুনি নিজৰ মাজতে ৰাখিব লাগিব; সেইদৰে পান কৰিবলৈ আঁঠু লৈ প্ৰত্যেকেই প্ৰণাম কৰে। বিচাৰকৰ্ত্তাবিলাক ৭:৫

যিহোৱাৰ আত্মাই মোৰ দ্বাৰাই ক'লে, আৰু তেওঁৰ বাক্য মোৰ জিভাত আছিল। ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰে ক'লে, ইস্ৰায়েলৰ শিলে মোক ক'লে, "যি মানুহে মানুহৰ ওপৰত শাসন কৰে, তেওঁ ঈশ্বৰৰ ভয়ত শাসন কৰিব লাগিব।" ২ চমুৱেল ২৩:২-৩

অৰ্ত্ৰক্ষত্ৰৰ দিনত বিচলাম, মিথ্ৰেদত, তবিয়েল আৰু তেওঁলোকৰ বাকী সঙ্গীবিলাকক পাৰস্যৰ ৰজা অৰ্ত্ৰক্ষত্ৰলৈ লিখিলে; আৰু চিঠিৰ লিখন চিৰিয়া ভাষাত লিখা আৰু চিৰিয়ান ভাষাত ব্যাখ্যা কৰা হ'ল। ইজ্ৰা ৪:৭ পদ

কিয়নো, মই আৰু মোৰ প্ৰজা, আমি বিকশিত হ'লোঁ, ধ্বংস হ'বলৈ, বধ হ'বলৈ আৰু বিনষ্ট হ'বলৈ। কিন্তু আমি যদি দাস আৰু দাসীৰ বাবে বিক্ৰী কৰা হ'লোহঁতেন তেন্তে মই মোৰ জিভাখন ধৰি ৰাখিলোহঁতেন, যদিও শত্ৰুৱে ৰজাৰ ক্ষতি প্ৰতিহত কৰিব নোৱাৰিলে। ইজ্ৰা ৭:৪

কবিতা

জিভাৰ প্ৰকোপৰ পৰা তুমি লুকাই থাকিবা, আৰু ধ্বংস আহিলে তুমি ভয় নকৰিবা। ইয়োব ৫:২১

মোক শিকা, মই মোৰ জিভা ধৰি ৰাখিম, আৰু মই ক'ত ভুল কৰিলোঁ, সেই বিষয়ে মোক বুজাই দিম।" ইয়োব ৬:২৪ পদ

মোৰ জিভাত অধৰ্ম আছে নেকি? মোৰ ৰুচিয়ে বিকৃত কথাবোৰ বিবেচনা কৰিব নোৱাৰেনে? ইয়োব ৬:৩০

কোনে মোক অনুৰোধ কৰিব? কিয়নো এতিয়া যদি মই মোৰ জিভাখন ধৰি ৰাখোঁ, তেন্তে মই ভূত এৰি দিম। ইয়োব ১৩:১৯

কিয়নো তোমাৰ মুখে তোমাৰ অপৰাধৰ কথা কয়, আৰু তুমি কুটিল লোকৰ জিভা বাছি লয়। ইয়োব ১৫:৫ পদ

যদিও দুষ্টতা তেওঁৰ মুখত মিঠা হয়, যদিও তেওঁ তাক জিভাৰ তলত লুকুৱাই ৰাখে; ইয়োব ২০:১২

তেওঁ গাধৰ বিষ চুহিব, সাপৰ জিভাই তেওঁক বধ কৰিব। ইয়োব ২০:১৬

মোৰ ওঁঠে দুষ্ট কথা ক'ব নোৱাৰিব, আৰু মোৰ জিভাই প্ৰতাৰণা নকৰিব। ইয়োব ২৭:৪

সম্ভ্ৰান্ত লোকসকলে নিৰৱে থাকিল আৰু তেওঁলোকৰ জিভাখন তেওঁলোকৰ মুখৰ চালত আঁকোৱালি ল'লে। ইয়োব ২৯:১০

চোৱা, এতিয়া মই মোৰ মুখ মেলিলোঁ, মোৰ জিভাই মোৰ মুখত কথা ক'লে। ইয়োব ৩৩:২

আপুনি হকেৰে লেবিয়াথান উলিয়াই আনিব পাৰিবনে? নে তাৰ জিভাক তুমি তললৈ নমাই দিয়া ৰছীৰে? ইয়োব ৪১:১

কিয়নো তেওঁলোকৰ মুখত কোনো বিশ্বাস নাই; তেওঁলোকৰ অন্তৰ্ভাগ অতি দুষ্টতা; তেওঁলোকৰ ডিঙি এটা মুকলি কবৰ; তেওঁলোকে জিভাৰে চাতুৰী কৰে। গীতমালা ৫:৯

তেওঁৰ মুখত অভিশাপ আৰু প্ৰতাৰণা আৰু প্ৰৱঞ্চনাৰে ভৰি আছে, তেওঁৰ জিভাৰ তলত দুষ্টামি আৰু অসাৰতা আছে। গীতমালা ১০:৭

যিহোৱাই সকলো চাটুকাৰী ঠুঁঠ আৰু অহংকাৰী কথা কোৱা জিভাক কাটি পেলাব: গীতমালা ১২:৩

যিসকলে কৈছে, আমাৰ জিভাৰে আমি জয়ী হ'ম; আমাৰ ঠুঁঠ আমাৰ নিজৰ, আমাৰ ওপৰত কোন প্ৰভু? গীতমালা ১২:৪

যি জনে নিজৰ জিভাৰে পিঠি নাথাকে, আৰু নিজৰ ওচৰ-চুবুৰীয়াৰ প্ৰতি বেয়া কাম নকৰে, আৰু নিজৰ ওচৰ-চুবুৰীয়াৰ বিৰুদ্ধে অপমান নকৰে। গীতমালা ১৫:৩

মোৰ শক্তি কুঁহিয়াৰৰ টুকুৰাৰ দৰে শুকাই গৈছে; আৰু মোৰ জিভা মোৰ চোলাৰ লগত লাগি থাকে; আৰু তুমি মোক মৃত্যুৰ ধূলিৰ মাজলৈ লৈ গ'লা।" গীতমালা ২২:১৫

মানুহৰ অহংকাৰৰ পৰা তোমাৰ সান্নিধ্যৰ গোপনে সেইবোৰ লুকুৱাই ৰাখিবা, আৰু জিভাৰ বিবাদৰ পৰা মণ্ডপত গোপনে ৰাখিবা। গীতমালা ৩১:২০

তোমাৰ জিভাক বেয়াৰ পৰা ৰক্ষা কৰা, আৰু তোমাৰ ঠুঁঠক ছলনা কোৱাৰ পৰা ৰক্ষা কৰা। গীতমালা ৩৪:১৩

আৰু মোৰ জিভাই গোটেই দিনটো তোমাৰ ধাৰ্মিকতা আৰু তোমাৰ প্ৰশংসাৰ কথা ক'ব। গীতমালা ৩৫:২৮

ধাৰ্মিকৰ মুখে জ্ঞান কয়, আৰু তেওঁৰ জিভাই বিচাৰৰ কথা কয়। গীতমালা ৩৭:৩০

(যি দুখনৰ প্ৰধান সংগীতজ্ঞলৈ, দায়ূদৰ গীত।) মই ক'লোঁ, মই মোৰ পথত সাৱধান হ'ম, যাতে মই মোৰ জিভাৰে পাপ নকৰোঁ; গীতমালা ৩৯:১

জুই জ্বলি যোৱাৰ কথা চিন্তা কৰি থাকোঁতে মোৰ হৃদয় মোৰ ভিতৰত উত্তপ্ত হৈ পৰিছিল, তেতিয়া মই মোৰ জিভাৰে কথা ক'লোঁ, গীতমালা ৩৯:৩

(কোৰাৰ পুত্ৰসকলৰ বাবে শ্বোছানিমৰ প্ৰধান সংগীতজ্ঞলৈ, মাচ্চিলৰ বাবে, প্ৰেমৰ গীত।) মোৰ হৃদয়ে এটা ভাল কথা বুজাইছে: মই ৰজাক স্পৰ্শ কৰি যিবোৰ কথা বনাইছো, সেইবোৰৰ কথা কওঁ, মোৰ জিভা হৈছে এজন প্ৰস্তুত লেখকৰ কলম। গীতমালা ৪৫:১

তুমি তোমাৰ মুখ বেয়া কামত দিছা, আৰু তোমাৰ জিভাই প্ৰতাৰণা কৰে। গীতমালা ৫০:১৯ পদ

হে ঈশ্বৰ, হে মোৰ পৰিত্ৰাণৰ ঈশ্বৰ, মোক ৰক্তদোষৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰা; গীতমালা ৫১:১৪

তোমাৰ জিভাই দুষ্টতা ৰচনা কৰে; চোকা ৰেজাৰৰ দৰে, প্ৰতাৰণা কৰি কাম কৰা। গীতমালা ৫২:২

হে প্ৰতাৰক জিভা, তুমি সকলো গ্ৰাসক বাক্য ভাল পাবা। গীতমালা ৫২:৪

হে প্ৰভু, তেওঁলোকৰ জিভাক ধ্বংস কৰা আৰু তেওঁলোকৰ জিভা বিভাজিত কৰা, কিয়নো মই নগৰত হিংসা আৰু বিবাদ দেখিছো। গীতমালা ৫৫:৯

মোৰ প্ৰাণ সিংহৰ মাজত, আৰু মই জুইত জ্বলোৱা মানুহৰ মাজত শুই আছো, মানুহৰ সন্তানসকলৰ মাজত, যাৰ দাঁত বৰশী আৰু কাঁড় আৰু জিভা চোকা তৰোৱাল। গীতমালা ৫৭:৪

যিসকলে নিজৰ জিভাক তৰোৱালৰ দৰে জোকাৰিছে, আৰু কাঁড় মাৰিবলৈ ধনু বেকা কৰে, আনকি তিতা শব্দও: গীতমালা ৬৪:৩

এইদৰে তেওঁলোকে নিজৰ জিভাখন নিজৰ ওপৰত পৰিব, আৰু তেওঁলোকক দেখা সকলোৱে পলাই যাব। গীতমালা ৬৪:৮

মই মুখেৰে তেওঁক চিঞৰিলোঁ আৰু মোৰ জিভাৰে তেওঁক প্ৰশংসা কৰা হ'ল। গীতমালা ৬৬:১৭

যাতে তোমাৰ ভৰি তোমাৰ শত্ৰুৰ তেজত আৰু তোমাৰ কুকুৰৰ জিভা সেই তেজত ডুব যায়। গীতমালা ৬৮:২৩

মোৰ জিভাইও গোটেই দিনটো তোমাৰ ধাৰ্মিকতাৰ কথা ক'ব, কিয়নো তেওঁলোক বিভ্ৰান্ত হৈ পৰিছে, কিয়নো মোৰ আঘাত বিচৰা তেওঁলোকে লজ্জিত হৈছে। গীতমালা ৭১:২৪

তেওঁলোকে নিজৰ মুখ আকাশৰ বিপৰীতে ৰাখে আৰু তেওঁলোকৰ জিভাই পৃথিৱীত ঘূৰি ফুৰে। গীতমালা ৭৩:৯

তথাপি তেওঁলোকে মুখেৰে তেওঁক চাতুৰী কৰিলে আৰু জিভাৰে তেওঁক মিছা কথা ক'লে। গীতমালা ৭৮:৩৬

কিয়নো দুষ্ট আৰু প্ৰতাৰকৰ মুখ মোৰ বিৰুদ্ধে মেলিছে; গীতমালা ১০৯:২

মোৰ জিভাই তোমাৰ বাক্যৰ কথা ক'ব, কিয়নো তোমাৰ সকলো আজ্ঞা ধাৰ্মিকতা। গীতমালা ১১৯:১৭২

হে যিহোৱা, মোৰ প্ৰাণক মিছা ঠুঠৰ পৰা আৰু প্ৰতাৰক জিভাৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰা। গীতমালা ১২০:২

তোমাক কি দিয়া হ'ব? বা হে মিছা জিভা, তোমাৰ কি কৰা হ'ব? গীতমালা ১২০:৩

তেতিয়া আমাৰ মুখ হাঁহি-ধেমালি আৰু জিভা গানেৰে ভৰি পৰিল; গীতমালা ১২৬:২

যদি মই তোমাক স্মৰণ নকৰো, তেন্তে মোৰ জিভা মোৰ মুখৰ চালত আঁকোৱালি লোৱা হওক; যদি মই মোৰ প্ৰধান আনন্দতকৈ ঘিৰুচালেমক বেছি পছন্দ নকৰো।" গীতমালা ১৩৭:৬

কিয়নো মোৰ জিভাত একো বাক্য নাই, কিন্তু চোৱা, হে যিহোৱা, তুমি সেই কথা একেবাৰে জানে। গীতমালা ১৩৯:৪

সাপৰ দৰে জিভা চোকা কৰিছে; এডাৰৰ বিষ তেওঁলোকৰ ঠুঠৰ তলত থাকে। চেলাহ। গীতমালা ১৪০:৩

এই ছটা কথা যিহোৱাই ঘৃণা কৰে, হয়, সাতটা তেওঁৰ বাবে ঘৃণনীয়, অহংকাৰী দৃষ্টি, মিছা জিভা আৰু নিৰ্দোষী তেজ বোৱাই দিয়া হাত, দুষ্ট কল্পনা ৰচনা কৰা হৃদয়, দুষ্টতালৈ দৌৰিবলৈ দ্ৰুত ভৰি, মিছা কথা কোৱা মিছা সাক্ষী আৰু ভাইসকলৰ মাজত বিবাদৰ বীজ সিঁচা। হিতোপদেশ ৬:১৬-১৯ পদ

দুষ্ট নাৰীৰ পৰা, অচিনাকি নাৰীৰ জিভাৰ চাতুৰীৰ পৰা তোমাক ৰক্ষা কৰিবলৈ। হিতোপদেশ ৬:২৪

ন্যায়পৰায়ণ লোকৰ জিভা চমৎকাৰ ৰূপৰ দৰে, দুষ্টৰ হৃদয়ৰ মূল্য কম। হিতোপদেশ ১০:২০

ধাৰ্মিকৰ মুখে জ্ঞান উলিয়ায়, কিন্তু কুটিল জিভা কাটি পেলোৱা হ'ব। হিতোপদেশ ১০:৩১

তৰোৱালৰ বিদ্ধাৰ দৰে কথা কয়, কিন্তু জ্ঞানীৰ জিভাই সুস্থ। হিতোপদেশ ১২:১৮ পদ

সত্যৰ ওঁঠ চিৰকাললৈকে প্ৰতিষ্ঠিত হ'ব, কিন্তু মিছা জিভা মাত্ৰ ক্ষণিক সময়ৰ বাবে। হিতোপদেশ ১২:১৯ পদ

জ্ঞানীসকলৰ জিভাই জ্ঞান সঠিকভাৱে ব্যৱহাৰ কৰে, কিন্তু মূৰ্খৰ মুখে মূৰ্খতা ঢালি দিয়ে। হিতোপদেশ ১৫:২

সুস্থ জিভা জীৱনৰ গছ, কিন্তু তাত বিকৃততা আত্মাৰ ভংগ। হিতোপদেশ ১৫:৪ পদ

মানুহৰ হৃদয়ৰ প্ৰস্তুতি আৰু জিভাৰ উত্তৰ যিহোৱাৰ পৰা। হিতোপদেশ ১৬:১

দুষ্ট কৰ্তাই মিছা ওঁঠৰ প্ৰতি গুৰুত্ব দিয়ে; আৰু মিছলীয়াই দুষ্ট জিভাক কাণ দিয়ে। হিতোপদেশ ১৭:৪

যিজনে কুৎসিত হৃদয়ৰ কোনো উপকাৰ নাপায়, আৰু বিকৃত জিভা থকা তেওঁ দুষ্টতাত পৰে। হিতোপদেশ ১৭:২০ পদ

মৃত্যু আৰু জীৱন জিভাৰ ক্ষমতাত থাকে, আৰু ইয়াক প্ৰেম কৰা সকলে তাৰ ফল খাব। হিতোপদেশ ১৮:২১

মিছা জিভাৰে ধন পোৱাটো মৃত্যু বিচৰাসকলৰ ইফালে সিফালে ঠেলি দিয়া এক অসাৰতা। হিতোপদেশ ২১:৬ পদ

যিয়ে নিজৰ মুখ আৰু জিভা ৰক্ষা কৰে, তেওঁ নিজৰ প্ৰাণক বিপদৰ পৰা ৰক্ষা কৰে। হিতোপদেশ ২১:২৩

দীৰ্ঘ সহনশীলতাৰ দ্বাৰা এজন ৰাজকুমাৰক বুজাই দিয়া হয় আৰু কোমল জিভাই হাড় ভাঙি পেলায়। হিতোপদেশ ২৫:১৫

উত্তৰ বতাহে বৰষুণক খেদি পঠিয়াই, তেনেকৈয়ে খঙাল মুখখনে পিছলৈ কামোৰ দিয়া জিভাই। হিতোপদেশ ২৫:২৩

মিছা জিভাই ইয়াৰ দ্বাৰা ভোগাসকলক ঘৃণা কৰে; আৰু চাতুৰী কৰা মুখে ধ্বংস কৰে। হিতোপদেশ ২৬:২৮

যি জনে পিছত মানুহক তিৰস্কাৰ কৰে, তেওঁ জিভাৰে তুচ্ছ-তাচ্ছিল্য কৰাতকৈ অধিক অনুগ্ৰহ পাব। হিতোপদেশ ২৮:২৩

তাই প্ৰজ্ঞাৰে মুখ মেলিছে; আৰু তাইৰ জিভাত দয়াৰ বিধান আছে। হিতোপদেশ ৩১:২৬

হে মোৰ পত্নী, তোমাৰ ওঁঠ মৌচাকৰ দৰে তললৈ নামি যায়, তোমাৰ জিভাৰ তলত মৌ আৰু গাখীৰ; আৰু তোমাৰ কাপোৰৰ গোল্ক লেবাননৰ গোল্কৰ নিচিনা। চলোমনৰ গীত ৪:১১

নবীসকল

কিয়নো যিৰুচালেম ধ্বংস হৈছে আৰু যিহূদা পতিত হৈছে, কিয়নো তেওঁলোকৰ জিভা আৰু কৰ্ম যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে, তেওঁৰ মহিমাৰ চকুত উত্তেজিত। যিচয়া ৩:৮ পদ

আৰু যিহোৱাই মিচৰৰ সাগৰৰ জিভাক সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰিব; আৰু তেওঁৰ প্ৰচণ্ড বতাহে নদীৰ ওপৰেৰে হাত জোকাৰি, সাতখন নৈত তাক আঘাত কৰিব আৰু মানুহক শুকান পাৰেৰে যাবলৈ বাধ্য কৰিব। যিচয়া ১১:১৫ পদ

কিয়নো তেওঁ থতমত খাই থকা ওঁঠ আৰু আন জিভাৰে এই লোকসকলৰ লগত কথা ক'ব। যিচয়া ২৮:১১ পদ

চোৱা, যিহোৱাৰ নাম দূৰৰ পৰা আহি আছে, তেওঁৰ ক্ৰোধত জ্বলি আছে, আৰু তাৰ বোজা গধুৰ, তেওঁৰ ওঁঠ ক্ৰোধেৰে ভৰি আছে, আৰু তেওঁৰ জিভা ভস্মীভূত জুইৰ দৰে: যিচয়া ৩০:২৭

ঠেংকৰ হৃদয়েও জ্ঞান বুজিব, আৰু থতমত খাই থকাসকলৰ জিভা স্পষ্টকৈ ক'বলৈ সাজু হ'ব। যিচয়া ৩২:৪ পদ

আপুনি কোনো উগ্ৰ জাতি, আপুনি অনুভৱ কৰিব পৰাতকৈও গভীৰ বাক্যৰ লোকক দেখা নাপাব; থতমত খাই থকা জিভাৰ, যিটো তুমি বুজিব নোৱাৰা। যিচয়া ৩৩:১৯ পদ

তেতিয়া পংগুৱে হাঁহৰ দৰে জপিয়াই উঠিব আৰু বোবা লোকৰ জিভাই গান গাইব; যিচয়া ৩৫:৬ পদ

যেতিয়া দৰিদ্ৰ আৰু দৰিদ্ৰ লোকে পানী বিচাৰিব, আৰু কোনো নাই, আৰু তেওঁলোকৰ জিভা পিয়াহত ক্ষীণ হ'ব, তেতিয়া মই যিহোৱাই তেওঁলোকৰ কথা শুনিম, মই ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ তেওঁলোকক পৰিত্যাগ নকৰোঁ। যিচয়া ৪১:১৭ পদ

মই নিজে শপত খাইছোঁ, মোৰ মুখৰ পৰা ধাৰ্মিকতাৰে বাক্য ওলাই গ'ল, আৰু ঘূৰি নাহে, যে মোৰ ওচৰত প্ৰত্যেক আঁঠুৱে প্ৰণাম কৰিব, প্ৰত্যেক জিভাই শপত খাব। যিচয়া ৪৫:২৩ পদ

প্ৰভু ঈশ্বৰে মোক বিদ্বানসকলৰ জিভা দিছে, যাতে মই ক্লান্ত লোকৰ আগত এটা বাক্য ক'ব জানোঁ; যিচয়া ৫০:৪ পদ

তোমাৰ বিৰুদ্ধে গঠিত কোনো অস্ত্ৰই লাভৱান নহ'ব; আৰু বিচাৰৰ সময়ত তোমাৰ বিৰুদ্ধে উঠি অহা প্ৰত্যেক জিভাক তুমি দোষী সাব্যস্ত কৰিবা।" এইটোৱেই যিহোৱাৰ দাসসকলৰ উত্তৰাধিকাৰ আৰু তেওঁলোকৰ ধাৰ্মিকতা মোৰ পৰা, যিহোৱাই কৈছে। যিচয়া ৫৪:১৭ পদ

তোমালোকে কাৰ বিৰুদ্ধে খেলা? কাৰ বিৰুদ্ধে মুখ বহল কৰি জিভা উলিয়াই আনিছা? তোমালোক অপৰাধৰ সন্তান নহয়নে, মিছাৰ বংশ নহয়নে, যিচয়া ৫৭:৪

কিয়নো তোমালোকৰ হাত তেজেৰে আৰু আঙুলিবোৰ অধৰ্মেৰে অশুচি; তোমাৰ ওঁঠে মিছা কথা কৈছে, তোমাৰ জিভাই বিকৃত কথা গুণগুণাইছে। যিচয়া ৫৯:৩ পদ

কিয়নো মই তেওঁলোকৰ কৰ্ম আৰু তেওঁলোকৰ চিন্তা-চৰ্চা জানো; আৰু তেওঁলোকে আহি মোৰ মহিমা চাব।" যিচয়া ৬৬:১৮ পদ

আৰু মিছাৰ কাৰণে ধনুৰ দৰে জিভা বেঁকা কৰে; কিয়নো তেওঁলোকে বেয়াৰ পৰা বেয়ালৈ যায়, আৰু মোক চিনি নাপায়, যিহোৱাই কৈছে। তেওঁলোকে প্ৰত্যেকেই নিজৰ ওচৰ-চুবুৰীয়াক প্ৰতাৰণা কৰিব, আৰু সত্য কথা ক'ব নোৱাৰিব; যিৰিমিয়া ৯:৩,৫ পদ

তেওঁলোকৰ জিভা কাঁড়ৰ দৰে ওলাইছে; ই প্ৰতাৰণা কৰে; যিৰিমিয়া ৯:৮ পদ

তেতিয়া তেওঁলোকে ক'লে, "আহক, আমি যিৰিমিয়াৰ বিৰুদ্ধে কৌশল ৰচনা কৰোঁ; কিয়নো পুৰোহিতৰ পৰা বিধান, জ্ঞানীসকলৰ পৰা পৰামৰ্শ আৰু ভাববাদীৰ পৰা বাক্য বিনষ্ট নহ'ব। আহক, আমি তেওঁক জিভাৰে আঘাত কৰোঁ, আৰু তেওঁৰ কোনো কথাত গুৰুত্ব নিদিওঁ। যিৰিমিয়া ১৮:১৮ পদ

মোৰ কথা জুইৰ দৰে নহয়নে? যিহোৱাই কৈছে; আৰু হাতুৰীৰে শিল ভাঙি পেলোৱাৰ দৰে? এতেকে চোৱা, মই সেই ভাববাদীসকলৰ বিৰোধী, যিহোৱাই কৈছে, যিসকলে মোৰ বাক্য প্ৰত্যেকেই নিজৰ ওচৰ-চুবুৰীয়াৰ পৰা চুৰি কৰে। চোৱা, মই সেই ভাববাদীসকলৰ বিৰোধী, যিহোৱাই কৈছে, যিসকলে নিজৰ জিভা ব্যৱহাৰ কৰি কয়, তেওঁ কৈছে। যিহোৱাই কৈছে, যিসকলে মিছা সপোনৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰে, আৰু তেওঁলোকৰ মিছা আৰু লঘুতাৰ দ্বাৰা মোৰ লোকসকলক বিপথে পৰিচালিত কৰে, তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে মই। তথাপিও মই তেওঁলোকক পঠোৱা নাছিলো আৰু আজ্ঞাও নিদিলোঁ, সেয়েহে তেওঁলোকে এই লোকসকলক একেবাৰেই লাভৱান নহ'ব, যিহোৱাই কৈছে। যিৰিমিয়া ২৩:২৯-৩২

স্তনপান কৰা শিশুৰ জিভা পিয়াহৰ বাবে মুখৰ চালত লাগি থাকে, সৰু ল'ৰা-ছোৱালীবোৰে পিঠা বিচাৰে, আৰু কোনেও সিহঁতক ভাঙি নাযায়। বিলাপ ৪:৪

আৰু মই তোমাৰ জিভাখন তোমাৰ মুখৰ চাদত আঁকোৱালি দিম, যাতে তুমি বোবা হ'বা আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰতি তিৰস্কাৰকাৰী নহ'বা, কিয়নো তেওঁলোক বিদ্ৰোহী ঘৰ। যিহিষ্কেল ৩:২৬

যিসকল ল'ৰা-ছোৱালীৰ কোনো দোষ নাছিল, কিন্তু ভাল অনুকূল, আৰু সকলো জ্ঞানত নিপুণ, আৰু জ্ঞানত ধূৰ্ত, আৰু বিজ্ঞান বুজি পোৱা, আৰু যিসকলৰ মাজত ৰজাৰ ৰাজপ্ৰসাদত থিয় হোৱাৰ ক্ষমতা আছিল, আৰু যিসকলক তেওঁলোকে কলদীয়াসকলৰ বিদ্বান আৰু জিভা শিকাব পাৰে। দানিয়েল ১:৪ পদ

তেওঁলোকে উভতি আহে, কিন্তু সৰ্বোচ্চজনৰ ওচৰলৈ নহয়, তেওঁলোক প্ৰতাৰক ধনুৰ দৰে, তেওঁলোকৰ অধ্যক্ষসকল তেওঁলোকৰ জিভাৰ ক্ৰোধৰ বাবে তৰোৱালৰ দ্বাৰা পৰিব, মিচৰ দেশত তেওঁলোকৰ উপহাস এইটোৱেই হ'ব। হোচেয়া ৭:১৬

আৰু এজন মানুহৰ ককাকে ঘৰৰ পৰা হাড়বোৰ উলিয়াই আনিবলৈ তেওঁক আৰু তেওঁক জ্বলোৱাজনক লৈ যাব আৰু ঘৰৰ কাষত থকাজনক ক'ব, "তোমাৰ লগত এতিয়াও কোনো আছেনে?" আৰু তেওঁ ক'ব, 'নাই। আমোচ ৬:১০

কিয়নো তাৰ ধনী মানুহবোৰ হিংসাৰে পৰিপূৰ্ণ, আৰু তাৰ বাসিন্দাসকলে মিছা কথা কৈছে, আৰু তেওঁলোকৰ জিভা তেওঁলোকৰ মুখত প্ৰতাৰণামূলক। মীখা ৬:১২ পদ

তুমি দুষ্টক চোৱাতকৈ শুদ্ধ চকুৰ, আৰু অধৰ্মক চাব নোৱাৰা; হবকুক ১:১৩ পদ

ইস্ৰায়েলৰ অৱশিষ্টসকলে অপৰাধ নকৰিব, মিছা কথাও নক'ব; আৰু তেওঁলোকৰ মুখত প্ৰতাৰণামূলক জিভা পোৱা নাযায়, কিয়নো তেওঁলোকে খোৱা-বোৱা কৰিব আৰু শুই থাকিব, আৰু কোনেও তেওঁলোকক ভয় খুৱাব নোৱাৰে। চফনিয়া ৩:১৩ পদ

আৰু এই মহামাৰী যিহোৱাই যিৰূশালেমৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰা সকলো লোকক আঘাত কৰিব; তেওঁলোকৰ ভৰিৰ ওপৰত থিয় হৈ থকা অৱস্থাত তেওঁলোকৰ মাংস শেষ হৈ যাব, আৰু তেওঁলোকৰ চকুৱে তেওঁলোকৰ গাঁতত ভস্মীভূত হ'ব, আৰু তেওঁলোকৰ জিভা তেওঁলোকৰ মুখত ভস্মীভূত হ'ব। জখৰিয়া ১৪:১২ পদ

শুভবাতা

তেতিয়া তেওঁ তেওঁক মানুহৰ মাজৰ পৰা আঁতৰাই আনি তেওঁৰ কাণত আঙুলি সোমাই দিলে আৰু তেওঁ থু পেলালে আৰু তেওঁৰ জিভা স্পৰ্শ কৰিলে; মাৰ্ক ৭:৩৩

পাছত তেওঁৰ কাণ দুখন মেলি গ'ল আৰু জিভাৰ বহীডাল টিলা হ'ল আৰু তেওঁ স্পষ্টকৈ ক'লে। মাৰ্ক ৭:৩৫

আৰু এই দিনবোৰে বিশ্বাসীসকলৰ পিছত আহিব; মোৰ নামত তেওঁলোকে চয়তানক বাহিৰ কৰিব; তেওঁলোকে নতুন ভাষাৰে কথা ক'ব; মাৰ্ক ১৬:১৭ পদ

তৎক্ষণাত তেওঁৰ মুখ মেলিলে আৰু তেওঁৰ জিভা মুকলি হ'ল আৰু তেওঁ কথা ক'লে আৰু ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰিলে। লূক ১:৬৪ পদ

তেতিয়া তেওঁ চিঞৰি ক'লে, "পিতৃ অব্ৰাহাম, মোক দয়া কৰি লাজাৰক পঠাওক, যাতে তেওঁ নিজৰ আঙুলিৰ মূৰটো পানীত ডুবাই মোৰ জিভা ঠাণ্ডা কৰে; কিয়নো এই শিখাত মই যন্ত্ৰণাত ভুগিছো। লূক ১৬:২৪ পদ

যিৰূশালেমত ভেড়াৰ বজাৰৰ কাষত পাঁচটা বাৰাণ্ডা থকা এটা পুখুৰী আছে, যাক ইব্ৰী ভাষাত বেথেচদা বুলি কোৱা হয়। যোহন ৫:২

পাঁচনিসকলৰ কৰ্ম

পাছত যিৰূচালেমত বাস কৰা সকলো লোকে এই কথা জানিব পাৰিলে; যিমানেই সেই পথাৰখনক তেওঁলোকৰ সঠিক জিভাত আচেলডামা বুলি কোৱা হয়, অৰ্থাৎ তেজৰ পথাৰ। পাঁচনিৰ কৰ্ম ১:১৯

জুইৰ দৰে বিভাজিত জিভা তেওঁলোকৰ আগত দেখা গ'ল আৰু সেই জিভা তেওঁলোকৰ প্ৰত্যেকৰে ওপৰত বহিল। তেতিয়া তেওঁলোক সকলোৱে পবিত্ৰ আত্মাত পৰিপূৰ্ণ হৈ আত্মাই তেওঁলোকক কোৱাৰ দৰে আন ভাষাত কথা ক'বলৈ ধৰিলে। আৰু আমি প্ৰত্যেকেই নিজৰ নিজৰ নিজৰ জিভাত কেনেকৈ শুনিবলৈ পাওঁ, য'ত আমি জন্ম লৈছো? ক্ৰিষ্ট আৰু আৰবীয়া, আমি তেওঁলোকে আমাৰ জিভাত ঈশ্বৰৰ আচৰিত কাম কোৱা শুনিবলৈ পাওঁ। পাঁচনিৰ কৰ্ম ২:৩-৪,৮,১১

কিয়নো দায়ুদে তেওঁৰ বিষয়ে কৈছে, “মই মোৰ সোঁহাতে যিহোৱাক সদায় আগতেই দেখিছিলোঁ, কিয়নো তেওঁ মোৰ সোঁহাতে আছে, যাতে মই লৰচৰ কৰিব নোৱাৰো; তদুপৰি মোৰ মাংসেও আশাত বিশ্ৰাম ল'ব, কিয়নো তুমি মোৰ প্ৰাণক নৰকত এৰি নিদিবা আৰু তোমাৰ পবিত্ৰক বিনষ্ট হ'বলৈ নিদিবা। পাঁচনিৰ কৰ্ম ২:২৫-২৭

কিয়নো তেওঁলোকে অদ্ভুত ভাষাত কথা কোৱা আৰু ঈশ্বৰক মহিমা কৰা শুনিছিল। তেতিয়া পিতৰে উত্তৰ দিলে, “আমাৰ দৰে পবিত্ৰ আত্মা লাভ কৰা এইবিলাক বাপ্তিস্ম ল'বলৈ কোনোৱে পানী নিষেধ কৰিব পাৰেনে?” পাঁচনিৰ কৰ্ম ১০:৪৬-৪৭

পৌলে তেওঁলোকৰ ওপৰত হাত থৈ পবিত্ৰ আত্মা তেওঁলোকৰ ওপৰত আহিল; আৰু তেওঁলোকে অন্য ভাষাত কথা ক'লে আৰু ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিলে। পাঁচনিৰ কৰ্ম ১৯:৬

পাছত পৌলে চিৰিৰ ওপৰত থিয় হৈ লোকসকলক হাতেৰে ইংগিত দিলে। তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ইব্ৰী ভাষাত ক'লে, “পাঁচনিৰ কৰ্ম ২১:৪০।”

(তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ লগত ইব্ৰী ভাষাত কথা কোৱাৰ কথা শুনি তেওঁলোকে অধিক মৌন হৈ পৰিল; আৰু তেওঁ ক'লে,) পাঁচনিৰ কৰ্ম ২২:২

যেতিয়া আমি সকলোৱে পৃথিৱীত পৰিলোঁ, তেতিয়া মই এটা মাত মোৰ লগত কথা পাতি থকা শুনিলাঁ আৰু ইব্ৰী ভাষাত ক'লে, “চৌল, চৌল, তুমি মোক কিয় অত্যাচাৰ কৰিছা?” বিন্ধিবোৰত লাথি মাৰিবলৈ তোমাৰ বাবে কঠিন। পাঁচনিৰ কৰ্ম ২৬:১৪

পত্ৰ

তেওঁলোকৰ ডিঙি এটা মুকলি কবৰ; জিভাৰে তেওঁলোকে প্ৰতৰণা কৰিলে; তেওঁলোকৰ ওঁঠৰ তলত কুকুৰাৰ বিষ আছে: ৰোমীয়া ৩:১৩

কিয়নো লিখা আছে, “মই জীয়াই থকাৰ সময়ত, প্ৰভুৱে কৈছে, প্ৰত্যেক আঁঠুৱে মোক প্ৰণাম কৰিব, আৰু প্ৰত্যেক জিভাই ঈশ্বৰৰ আগত স্বীকাৰ কৰিব।” ৰোমীয়া ১৪:১১

আন এজনলৈ অলৌকিক কাৰ্য্য; আন এটা ভৱিষ্যদ্বাণীলৈ; আন এজনক আত্মাৰ বিষয়ে বিবেচনা কৰা; আন এজনলৈ বিভিন্ন ধৰণৰ জিভা; আৰু ঈশ্বৰে মণ্ডলীত কিছুমানক স্থাপন কৰিছে, প্ৰথমে পাঁচনি, গৌণ ভাববাদী, তৃতীয়তে শিক্ষক, তাৰ পিছত আচৰিত কাৰ্য্য, তাৰ পিছত সুস্থতাৰ দান, সহায়, চৰকাৰ, বিভিন্ন ভাষা। আৰোগ্যৰ সকলো দান আছেনে? সকলোৱে বেলেগ ভাষাত কথা কয়নে? সকলোৱে ব্যাখ্যা কৰেনে? কিন্তু উত্তম উপহাৰৰ প্ৰতি আন্তৰিকতাৰে লোভ কৰা; ১ কৰিন্থীয়া ১২:১০,২৮,৩০-৩১

যদিও মই মানুহৰ আৰু স্বৰ্গদূতৰ ভাষাৰে কথা কওঁ, কিন্তু প্ৰেম নাথাকো, তথাপিও মই বাজি থকা পিতলৰ বা টিংটিং জংঘলৰ দৰে হৈ পৰিছোঁ। প্ৰেম কেতিয়াও বিফল নহয়; জিভা থাকিলেও, সেইবোৰ বন্ধ হৈ যাব; জ্ঞান থাকিলেও, সেয়া অদৃশ্য হৈ যাব। ১ কৰিন্থীয়া ১৩:১,৮ পদ

১ কৰিন্থীয়া ১৪

১ তোমালোকে ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিবলৈ আধ্যাত্মিক দানৰ আকাংক্ষা কৰক।

২ কিয়নো যি জনে অজ্ঞাত ভাষাত কথা কয়, তেওঁ মানুহৰ লগত নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ আগত কথা কয়; কিন্তু আত্মাত তেওঁ বহস্য কয়।

৩ কিন্তু যি জনে ভৱিষ্যতবাণী কৰে, তেওঁ মানুহক গঢ়া, উপদেশ আৰু সান্ত্বনা দিবলৈ কয়।

৪ যি কোনো অজ্ঞাত ভাষাত কথা কয়, তেওঁ নিজকে সজ্জিত কৰে; কিন্তু যি জনে ভৱিষ্যতবাণী কৰে, তেওঁ মণ্ডলীক গঢ় দিয়ে।"

৫ মই বিচাৰোঁ যে তোমালোক সকলোৱে অন্য ভাষাত কথা কওক, কিন্তু তোমালোকে ভৱিষ্যতবাণী কৰাতকৈ, কিয়নো মণ্ডলীয়ে গঢ় লৈ উঠাৰ অৰ্থে কোনো ভাষাত কথা কোৱাতকৈ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰাজন ডাঙৰ।

৬ এতিয়া, ভাইসকল, যদি মই তোমালোকৰ ওচৰলৈ অন্য ভাষাত কথা ক'বলৈ আহিছোঁ, তেন্তে মই তোমালোকৰ লগত প্ৰকাশৰ দ্বাৰা বা জ্ঞানৰ দ্বাৰা বা ভৱিষ্যদ্বাণীৰ দ্বাৰা বা শিক্ষাৰ দ্বাৰাই কথা নক'লে মই তোমালোকৰ কি লাভ হ'ম?

৭ আৰু প্ৰাণ নথকা বস্তুবোৰ, নলী বা বীণা হওক, শব্দবোৰত কোনো পাৰ্থক্য নিদিয়ালৈকে, কেনেকৈ বীণা বা বীণা বজোৱা হয়, সেইটো কেনেকৈ গম পোৱা যাব?

৮ কিয়নো শিঙাই যদি অনিশ্চিত শব্দ কৰে, তেন্তে যুদ্ধৰ বাবে কোনে নিজকে সাজু কৰিব?

৯ সেইদৰে তোমালোকে যদি জিভাৰে সহজে বুজিব পৰা বাক্য নকৰা, তেন্তে কোৱা কথাবোৰ কেনেকৈ গম পোৱা যাব? কিয়নো তোমালোকে বতাহত কথা ক'বা।"

১০ হয়তো জগতত ইমানবোৰ ধৰণৰ মাত আছে, আৰু সেইবোৰৰ কোনোটোৱেই অৰ্থহীন নহয়।

১১ এতেকে যদি মই মাতৰ অৰ্থ নাজানো, তেন্তে যিজনে কথা কয়, তেওঁৰ বাবে মই বৰ্বৰ হ'ম আৰু যিজনে কথা কয়, তেওঁ মোৰ বাবে বৰ্বৰ হ'ব।

১২ সেইদৰে তোমালোকে আধ্যাত্মিক দানৰ প্ৰতি উদ্যমী হোৱাত, মণ্ডলীক গঢ়ি তোলাৰ বাবে তোমালোকে উত্তম হ'বলৈ চেষ্টা কৰা।

১৩ এতেকে অজ্ঞাত ভাষাত কথা কোৱা জনে অনুজ্ঞা কৰিবৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰক।

১৪ কিয়নো মই যদি অজ্ঞাত ভাষাত প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ, তেন্তে মোৰ আত্মাই প্ৰাৰ্থনা কৰে, কিন্তু মোৰ বুদ্ধি অফল।

১৫ তেন্তে কি? মই আত্মাৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিম, আৰু বুদ্ধিৰেও প্ৰাৰ্থনা কৰিম, মই আত্মাৰে গান গাইম, আৰু বুদ্ধিৰে গান গাইম।

১৬ যদি তুমি আত্মাৰ দ্বাৰা আশীৰ্বাদ কৰিবা, তেতিয়া অবিদ্বানৰ কোঠাত বসবাস কৰা জনে তোমাৰ ধন্যবাদৰ সময়ত কেনেকৈ আমিন ক'ব, কিয়নো তেওঁ তুমি কি কোৱা কথা বুজি নাপায়?

১৭ কিয়নো তুমি সঁচাকৈয়ে ভালকৈ ধন্যবাদ দিছা, কিন্তু আনজন গঢ় লৈ উঠা নাই।

১৮ মই মোৰ ঈশ্বৰক ধন্যবাদ জনাইছোঁ, মই তোমালোক সকলোতকৈ বেছি ভাষাত কথা কওঁ।

- ১৯ তথাপি মণ্ডলীত মই অজ্ঞাত ভাষাত দহ হাজাৰ বাক্য কোৱাতকৈ মোৰ মাতৰ দ্বাৰাই আনক শিকাবলৈ মোৰ বুদ্ধিৰে পাঁচটা শব্দ কোৱা ভাল আছিল।
- ২০ হে ভাইসকল, বুদ্ধিতে সন্তান নহ'বা;
- ২১ বিধানত লিখা আছে, "মই এই লোকসকলৰ লগত অন্য ভাষাৰ লোক আৰু আন ঠেঠেৰে কথা ক'ম; আৰু তথাপিও যিসকলে ইচ্ছা কৰে, তেওঁলোকৰ বাবে তেওঁলোকে মোৰ কথা নুশুনে, যিহোৱাই কৈছে।
- ২২ এতেকে অন্য ভাষাবোৰ বিশ্বাসীসকলৰ বাবে নহয়, কিন্তু বিশ্বাস নকৰাসকলৰ বাবে চিন স্বৰূপ;
- ২৩ এতেকে যদি গোটেই মণ্ডলী একে ঠাইতে একত্ৰিত হৈ সকলোৱে অন্য ভাষাত কথা কয়, আৰু অশিক্ষিত বা অবিশ্বাসী লোকসকলে ভিতৰলৈ আহে, তেন্তে তেওঁলোকে তোমালোকক উন্মাদ বুলি ক'ব নোৱাৰিবনে?
- ২৪ কিন্তু যদি সকলোৱে ভৱিষ্যদ্বাণী কৰে, আৰু বিশ্বাস নকৰা বা অশিক্ষিত কোনো এজন আহিলে, তেওঁ সকলোৰে ওপৰত বিশ্বাস কৰে, তেন্তে তেওঁৰ বিচাৰ সকলোৰে বিচাৰ কৰা হ'ব।
- ২৫ আৰু এইদৰে তেওঁৰ হৃদয়ৰ গোপনীয়তা প্ৰকাশ কৰা হয়; আৰু তেনেকৈয়ে মুখত পৰি তেওঁ ঈশ্বৰক উপাসনা কৰিব আৰু ঈশ্বৰ তোমালোকৰ মাজত সত্যৰ বিষয়ে অৱগত কৰিব।
- ২৬ ভাইসকল, তেন্তে কেনেকুৱা হ'ল? যেতিয়া তোমালোক একত্ৰিত হওঁ, তেতিয়া তোমালোকৰ প্ৰত্যেকৰে গীতমালা থাকে, এটা শিক্ষা আছে, জিভা আছে, প্ৰকাশ আছে আৰু ব্যাখ্যা আছে। সকলো কাম গঢ়াৰ কাৰণে কৰা হওক।
- ২৭ কোনোৱে যদি অজ্ঞাত ভাষাত কথা কয়, তেন্তে দুজন বা বেছিকৈ তিনিজনকৈ হওক; আৰু কোনোবাই ব্যাখ্যা কৰক।
- ২৮ কিন্তু যদি কোনো ব্যাখ্যাকাৰী নাথাকে, তেন্তে তেওঁ মণ্ডলীত মৌন হৈ থাকক; আৰু তেওঁ নিজৰ লগত আৰু ঈশ্বৰৰ লগত কথা পাতক।
- ২৯ ভাববাদীসকলে দুজন বা তিনিজনক কথা কওক আৰু আনজনে বিচাৰ কৰক।
- ৩০ যদি তাত বহি থকা আন এজনৰ আগত কোনো কথা প্ৰকাশ কৰা হয়, তেন্তে প্ৰথমে মনে মনে থাকক।
- ৩১ কিয়নো তোমালোক সকলোৱে এজন এজনকৈ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিব পাৰে, যাতে সকলোৱে শিকিব পাৰে আৰু সকলোৱে সন্তুষ্ট না পায়।
- ৩২ ভাববাদীসকলৰ আত্মা ভাববাদীসকলৰ অধীন।
- ৩৩ কিয়নো পবিত্ৰ লোকসকলৰ সকলো মণ্ডলীৰ দৰে ঈশ্বৰ বিভ্ৰান্তিৰ ৰচক নহয়, কিন্তু শান্তিৰ ৰচক।
- ৩৪ তোমালোকৰ মহিলাসকলে মণ্ডলীত মৌন হৈ থাকক; কিন্তু বিধানে কোৱাৰ দৰে তেওঁলোকক আজ্ঞাকাৰী হ'বলৈ আজ্ঞা দিয়া হৈছে।
- ৩৫ আৰু যদি তেওঁলোকে কিবা শিকিব বিচাৰে, তেন্তে তেওঁলোকে নিজৰ স্বামীক ঘৰত সুধিব, কিয়নো মহিলাসকলে মণ্ডলীত কথা কোৱাটো লজ্জাজনক।
- ৩৬ কি? তোমাৰ পৰা ঈশ্বৰৰ বাক্য ওলাই আহিল? নে কেৱল তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিল?
- ৩৭ যদি কোনোৱে নিজকে ভাববাদী বা আধ্যাত্মিক বুলি ভাবে, তেন্তে তেওঁ স্বীকাৰ কৰক যে মই তোমালোকলৈ লিখা কথাবোৰ প্ৰভুৰ আজ্ঞা।
- ৩৮ কিন্তু কোনোৱে যদি অজ্ঞান হয়, তেন্তে তেওঁ অজ্ঞান হওক।
- ৩৯ এতেকে ভাইসকল, ভাববাণী ক'বলৈ লোভ কৰক, আৰু অন্য ভাষাত কথা ক'বলৈ নিষেধ নকৰিবা।
- ৪০ সকলো কাম শুদ্ধ আৰু শৃংখলাবদ্ধভাৱে কৰা হওক।

আৰু পিতৃ ঈশ্বৰৰ মহিমাৰ বাবে প্ৰত্যেক জিভাই যীচু খ্ৰীষ্টক প্ৰভু বুলি স্বীকাৰ কৰিব লাগে। ফিলিপীয়া ২:১১ পদ

তোমালোকৰ মাজৰ কোনোৱে যদি ধৰ্মীয় যেন লাগে, আৰু নিজৰ জিভাক নিয়ন্ত্ৰণ নকৰে, কিন্তু নিজৰ হৃদয়ক প্ৰতাৰণা কৰে, তেন্তে এইজনৰ ধৰ্ম অসাৰ। যাকোব ১:২৬ পদ

তেনেকৈ জিভাও অলপ অংগ, আৰু ডাঙৰ ডাঙৰ কথা গৌৰৱ কৰে। চোৱা, অলপ জুই কিমান ডাঙৰ কথা! আৰু জিভা এক জুই, অধৰ্মৰ জগত; আৰু নৰকৰ জুই জ্বলাই দিয়া হয়। কিয়নো সকলো প্ৰকাৰৰ জন্তু, চৰাই, সাপ, আৰু সাগৰৰ জন্তুবোৰক বশ কৰা হৈছে আৰু মানুহৰ দ্বাৰা বশ কৰা হৈছে। ই এক অশান্ত দুষ্ট, মাৰাত্মক বিষেৰে ভৰা। তাৰ দ্বাৰা আমি পিতৃ ঈশ্বৰক আশীৰ্বাদ কৰোঁ; আৰু ঈশ্বৰৰ সাদৃশ্য অনুসাৰে সৃষ্টি হোৱা মানুহক তাৰ দ্বাৰাই অভিশাপ দিওঁ। একে মুখৰ পৰাই আশীৰ্বাদ আৰু অভিশাপ ওলায়। মোৰ ভাইসকল, এইবোৰ এনে হোৱা উচিত নহয়। যাকোব ৩:৫-১০

কিয়নো যি জনে জীৱনক ভাল পায় আৰু ভাল দিন দেখিব বিচাৰে, তেওঁ নিজৰ জিভাক বেয়াৰ পৰা বিৰত ৰাখক আৰু ওঁঠ দুটাক কোনো ছলনা নকৰাকৈ ৰাখক: ১ পিতৃৰ ৩:১০

মোৰ ল'ৰা-ছোৱালীবোৰ, আমি বাক্য বা জিভাৰে প্ৰেম নকৰিবা; কিন্তু কৰ্ম আৰু সত্যত। ১ যোহন ৩:১৮ পদ

প্ৰকাশিত বাক্য

তেতিয়া তেওঁলোকে এটা নতুন গীত গাই ক'লে, "তুমি পুস্তকখন লৈ তাৰ মোহৰ খুলিবলৈ যোগ্য; প্ৰকাশিত বাক্য ৫:৯

ইয়াৰ পাছত মই দেখিলোঁ, কোনোৱে গণনা কৰিব নোৱাৰা এক বৃহৎ জনসমাগম, সকলো জাতি, জাতি, জনগোষ্ঠী আৰু ভাষাৰ লোক, বগা কাপোৰ পিন্ধি আৰু হাতত তালু পিন্ধি সিংহাসনৰ আগত আৰু মেৰ পোৱালিৰ আগত থিয় হৈ আছে: প্ৰকাশিত বাক্য ৭:৯

তেওঁলোকৰ ওপৰত এজন ৰজা আছিল, যিজন অগাধ গাঁতৰ দূত, যাৰ নাম ইব্ৰী ভাষাত আবাজোন, কিন্তু গ্ৰীক ভাষাত তেওঁৰ নাম এপলিয়ন। প্ৰকাশিত বাক্য ৯:১১

তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লে, "তুমি বহুতো জাতি, জাতি, ভাষা আৰু ৰজাৰ আগত পুনৰ ভৱিষ্যতবাণী কৰিব লাগিব।" প্ৰকাশিত বাক্য ১০:১১

আৰু জনগোষ্ঠী, বংশ, ভাষা আৰু জাতিৰ লোকসকলে সাড়ে তিনিদিন নিজৰ মৃতদেহ দেখিব আৰু তেওঁলোকৰ মৃতদেহক কবৰত ৰাখিবলৈ নিদিব। প্ৰকাশিত বাক্য ১১:৯

পবিত্ৰ লোকসকলৰ লগত যুদ্ধ কৰিবলৈ আৰু তেওঁলোকক পৰাস্ত কৰিবলৈ তেওঁক দিয়া হ'ল; প্ৰকাশিত বাক্য ১৩:৭

আৰু মই স্বৰ্গৰ মাজত আন এজন স্বৰ্গদূত উৰি যোৱা দেখিলোঁ, তেওঁৰ হাতত চিৰন্তন শুভবাতা আছিল, পৃথিৱীত বাস কৰা লোকসকলক, সকলো জাতি, আত্মীয়, আৰু ভাষা আৰু লোকসকলক প্ৰচাৰ কৰিবলৈ, প্ৰকাশিত বাক্য ১৪:৬

পঞ্চম স্বৰ্গদূতে জন্তুৰ আসনত নিজৰ পাত্ৰ ঢালি দিলে; আৰু তেওঁৰ ৰাজ্য অন্ধকাৰেৰে পৰিপূৰ্ণ আছিল; আৰু তেওঁলোকে যন্ত্ৰণাত জিভা চেপি ধৰিলে, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক ইব্ৰী ভাষাত আৰ্মাগেডন নামৰ ঠাইলৈ গোটাই দিলে। প্ৰকাশিত বাক্য ১৬:১০,১৬

তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লে, "বেশ্যা বহা য'ত তুমি দেখা পানীবোৰ জাতি, জনগোষ্ঠী, জাতি আৰু ভাষা।" প্ৰকাশিত বাক্য ১৭:১৫

এপ'ক্ৰিফা

হে তোমালোকসকল, ৰজাই যেতিয়া এনেধৰণৰ আজ্ঞা পালন কৰা হয়, তেতিয়া তেওঁ কেনেকৈ আটাইতকৈ শক্তিশালী নহ'ব? আৰু জিভাখন ধৰি ৰাখিলে। ১ এচুদ্রা ৪:১২

কিন্তু কেৱল মই দেখিলোঁ যে তেওঁ মুখৰ পৰা জুইৰ বিস্ফোৰণৰ দৰে পঠিয়াই দিলে, আৰু ওঁঠৰ পৰা জ্বলি থকা উশাহ এটা পঠিয়াই দিলে আৰু জিভাৰ পৰা স্ফুলিংগ আৰু ধুমুহা উলিয়াই দিলে। ২ ইদ্রা ১৩:১০

মোৰ কথা ক'বলৈ গ'লে। মই দিনত কথা ক'লোঁ, আৰু ৰাতি মোৰ জিভা ধৰিব নোৱাৰিলোঁ। ২ ইদ্রা ১৪:৪৩

তেওঁলোকে অশ্লীলভাৱে কৰা দুষ্টতাক মই আৰু মোৰ জিভা ধৰি নাৰাখোঁ, আৰু তেওঁলোকে যি দুষ্টতাৰে নিজকে ব্যায়াম কৰে, সেইবোৰ কামত মই তেওঁলোকক কষ্ট নিদিওঁ; ২ ইদ্রা ১৫:৮

তথাপিও তেওঁ তেওঁলোকৰ সীমান্ত পেলাই দিলে আৰু তেওঁলোকৰ বাগিচাবোৰ কাটি পেলালে, কিয়নো তেওঁ দেশৰ সকলো দেৱতাক ধ্বংস কৰিবলৈ আদেশ দিছিল, যে সকলো জাতিয়ে কেৱল নবুচোদনোচৰক পূজা কৰিব লাগে আৰু সকলো ভাষা আৰু জনগোষ্ঠীয়ে তেওঁক দেৱতা হিচাপে মাতিব। যিহুদিখ ৩:৮

কিয়নো প্ৰজ্ঞা হৈছে প্ৰেমময় আত্মা; আৰু ঈশ্বৰ নিন্দা কৰা ব্যক্তিক তেওঁৰ বাক্যৰ পৰা মুক্ত নকৰিব, কিয়নো ঈশ্বৰ তেওঁৰ বাক্যৰ সাক্ষী, তেওঁৰ হৃদয়ৰ সত্য দৰ্শক আৰু তেওঁৰ জিভাৰ শ্ৰোতা। চলোমনৰ জ্ঞান ১:৬

এতেকে গুণগুণনিৰ পৰা সাৱধান হওক, যিটো অলাভজনক; আৰু তোমালোকৰ জিভাক কুটিল কথা কোৱাৰ পৰা বিৰত ৰাখক, কিয়নো ইমান গোপন কোনো বাক্য নাই, যিটো অসাৰ হ'ব; চলোমনৰ জ্ঞান ১:১১

মই যেতিয়া মোৰ জিভা ধৰিম, তেতিয়া তেওঁলোকে মোৰ আজৰি সময় ৰাখিব, আৰু মই যেতিয়া কথা কওঁ, তেতিয়া তেওঁলোকে মোৰ কথা ভালকৈ কাণ দিব; চলোমনৰ জ্ঞান ৮:১২

কিয়নো প্ৰজ্ঞাই বোবাসকলৰ মুখ মেলিলে আৰু কথা ক'ব নোৱাৰাসকলৰ জিভাক বাকপটু কৰি তুলিলে। চলোমনৰ জ্ঞান ১০:২১

কিয়নো বাক্যৰ দ্বাৰাই জ্ঞানক জনা যাব; উপদেশক ৪:২৪ পদ

জিভাত খৰখেদা নকৰিবা, আৰু কৰ্মত শিথিল আৰু লেহেমীয়া নহ'বা। উপদেশক ৪:২৯ পদ

প্ৰত্যেক বতাহৰ লগত বতাহ বতাহ নকৰিবা, আৰু সকলো বাটলৈ নাযাবা; উপদেশক ৫:৯

সন্মান আৰু লাজ কথাত আছে, আৰু মানুহৰ জিভাই তেওঁৰ পতন। উপদেশক ৫:১৩

ফুচফুচাই কোৱা বুলি নাযাবা, আৰু জিভাত শুই নাথাকিবা, কিয়নো চোৰৰ ওপৰত অশুভ লজ্জা আৰু দ্বৈত জিভাৰ ওপৰত দুষ্ট দোষী। উপদেশক ৫:১৪

বন্ধুৰ সলনি শত্ৰু নহয়; কিয়নো তাৰ দ্বাৰাই তুমি অশুভ নাম, লজ্জা আৰু নিন্দা লাভ কৰিবা; উপদেশক ৬:১ পদ

মিঠা ভাষাই বন্ধু-বান্ধৱীক বহুগুণে বৃদ্ধি কৰিব; আৰু সুন্দৰভাষী জিভাই দয়ালু শুভেচ্ছা বৃদ্ধি কৰিব। উপদেশক ৬:৫ পদ

জিভাৰে ভৰা মানুহৰ লগত কাজিয়া নকৰিবা, আৰু তেওঁৰ জুইত কাঠৰ থোপা নকৰিবা। উপদেশক ৮:৩ পদ

অসুস্থ জিভাৰ মানুহ নিজৰ নগৰত বিপদজনক; আৰু যি জনে নিজৰ কথাত খৰখেদা কৰে, তেওঁক ঘৃণা কৰা হ'ব। উপদেশক ৯:১৮ পদ

ধনী মানুহে যেতিয়া কথা কয়, তেতিয়া প্ৰত্যেকেই নিজৰ জিভা ধৰি ৰাখে, আৰু চাওঁক, তেওঁ যি কয়, সেই কথা ডাৱৰৰ আগলৈকে প্ৰশংসা কৰে; আৰু যদি তেওঁ উজুটি খায়, তেন্তে তেওঁলোকে তেওঁক উফৰাই পেলোৱাত সহায় কৰিব। উপদেশক ১৩:২৩

উপদেশ আৰু জিভা, চকু, কাণ আৰু হৃদয়ে তেওঁলোকক বুজিবলৈ দিলে। উপদেশক ১৭:৬ পদ

যি জনে নিজৰ জিভাক শাসন কৰিব পাৰে, তেওঁ বিবাদ নোহোৱাকৈ জীয়াই থাকিব; আৰু যি জনে বাক-বাকক ঘৃণা কৰে, তেওঁৰ দুষ্টতা কম হ'ব। উপদেশক ১৯:৬ পদ

এজন আছে যিয়ে তেওঁৰ কথাত পিছলি পৰে, কিন্তু হৃদয়ৰ পৰা নহয়; আৰু যি জনে নিজৰ জিভাত অপৰাধ কৰা নাই? উপদেশক ১৯:১৬ পদ

কোনোবাই নিজৰ জিভা ধৰি ৰাখে আৰু তেওঁ জ্ঞানী। উপদেশক ২০:১

কোনোবাই উত্তৰ দিব নথকাৰ কাৰণে নিজৰ জিভা ধৰি ৰাখে; উপদেশক ২০:৬ পদ

জ্ঞানী মানুহে সুযোগ নোপোৱালৈকে নিজৰ জিভা ধৰি ৰাখিব; উপদেশক ২০:৭

জিভাৰে পিছলি যোৱাতকৈ ফুটপাথত পিছলি যোৱাটোৱেই ভাল, গতিকে দুষ্টৰ পতন সোনকালে আহিব। উপদেশক ২০:১৮

মোৰ মুখৰ আগত প্ৰহৰী আৰু মোৰ গুঁঠত প্ৰজ্ঞাৰ মোহৰ কোনে ৰাখিব, যাতে মই হঠাতে সিহঁতৰ ওচৰত নপৰো আৰু মোৰ জিভাই মোক ধ্বংস নকৰে? উপদেশক ২২:২৭

নটা কথা মই মোৰ অন্তৰত সুখী হ'বলৈ বিচাৰ কৰিছো আৰু দশমটো মই মোৰ জিভাৰে ক'ম: যি মানুহে নিজৰ সন্তানক লৈ আনন্দ কৰে; আৰু যিজনে নিজৰ শত্ৰুৰ পতন চাবলৈ জীয়াই থাকে: উপদেশক ২৫:৭

যিজনে বুদ্ধিমান পত্নীৰ লগত বাস কৰে, আৰু যিজনে নিজৰ জিভাৰে পিছলি যোৱা নাই, আৰু যিয়ে নিজতকৈ অধিক অযোগ্য পুৰুষৰ সেৱা নকৰে, তেওঁ ভাল: উপদেশক ২৫:৮

কিন্তু অন্তৰ আৰু দুখৰ দুখ হ'ল আন এগৰাকী নাৰীক ঈৰ্ষা কৰা আৰু সকলোৰে লগত যোগাযোগ কৰা জিভাৰ প্ৰহাৰ। উপদেশক ২৬:৬ পদ

ফুচফুচাই কোৱা আৰু দ্বীভাষীক অভিশাপ দিয়ক, কিয়নো এনে লোকে শান্তিত থকা বহুতকে ধ্বংস কৰিলে। এটা মুখৰ জিভাই বহুতকে বিচলিত কৰিছে, আৰু তেওঁলোকক জাতি-জাতিলৈ খেদি পঠিয়াইছে; পিছলৈ জিভাই গুণী নাৰীক বাহিৰ কৰি দিছে, আৰু তেওঁলোকৰ কষ্টৰ পৰা বঞ্চিত কৰিছে। যি কোনোৱে ইয়াৰ কথা শুনিব, তেওঁ কেতিয়াও বিশ্ৰাম নাপাব, আৰু কেতিয়াও নিৰৱে নাথাকিব। চাবুকৰ আঘাতে মাংসত চিন পেলায়, কিন্তু জিভাৰ আঘাতে হাড়বোৰ ভাঙি পেলায়। বহুতে তৰোৱালৰ ধাৰেৰে পতিত হ'ল, কিন্তু জিভাত পতিত হোৱা ইমানবোৰ নহয়। যাৰ বিষৰ দ্বাৰাই ৰক্ষা কৰা হয়, তেওঁ ভাল; যিয়ে তাৰ যোৰ টানিব পৰা নাই, বান্ধত বান্ধি থোৱা নাই। কিয়নো তাৰ যোৰ লোহাৰ যোৰ আৰু তাৰ বান্ধবোৰ পিতলৰ পাত্ৰ। তাৰ মৃত্যু এটা বেয়া মৃত্যু, কবৰবোৰ ইয়াতকৈ ভাল আছিল। ঈশ্বৰক ভয় কৰাসকলৰ ওপৰত ইয়াৰ শাসন নাথাকিব, আৰু তেওঁলোকৰ শিখাৰে জ্বলি নাথাকিব। উপদেশক ২৮:১৩-২২

তোমাৰ বাক্য চুটি হওক, কম শব্দৰে বহুত বুজা; যিজনে জানে আৰু তথাপিও নিজৰ জিভা ধৰি ৰাখে। উপদেশক ৩২:৮

নাৰীৰ সৌন্দৰ্য্যই মুখখনক উল্লাস কৰে আৰু পুৰুষে ইয়াতকৈ ভাল একোৱেই ভাল নাপায়। যদি তাইৰ জিভাত দয়া, নম্ৰতা আৰু সান্ত্বনা থাকে, তেন্তে তাইৰ স্বামী আন পুৰুষৰ দৰে নহয়। এক্লেচিয়াষ্টিকছ ৩৬:২২-২৩

ভাল আৰু বেয়া, জীৱন আৰু মৃত্যু চাৰিটা প্ৰকাৰৰ কথা প্ৰকাশ পায়, কিন্তু জিভাই সেইবোৰৰ ওপৰত অনবৰতে শাসন কৰে। উপদেশক ৩৭:১৮

পাইপ আৰু গীতমালাবোৰে মিঠা সুৰ সৃষ্টি কৰে, কিন্তু দুয়োৰে ওপৰত এটা সুখদায়ক জিভা। এক্লেচিয়াষ্টিকছ ৪০:২১

ছিৰাকৰ পুত্ৰ যীচুৰ প্ৰাৰ্থনা। হে প্ৰভু আৰু ৰজা, মই তোমাক ধন্যবাদ দিম আৰু প্ৰশংসা কৰিম, হে মোৰ ত্ৰাণকৰ্তা ঈশ্বৰ, মই তোমাৰ নামৰ প্ৰশংসা কৰো, কিয়নো তুমি মোৰ ৰক্ষাকৰ্তা আৰু সহায়ক, আৰু মোৰ শৰীৰক ধ্বংসৰ পৰা, নিন্দা কৰা জিভাৰ ফাল্গুৰ পৰা, আৰু মিছা জাল কৰা গুঁঠৰ পৰা ৰক্ষা কৰি, আৰু মোৰ বিৰোধীসকলৰ বিৰুদ্ধে মোৰ সহায়ক হৈ, মোক উদ্ধাৰ কৰিলা মোক গ্ৰাস কৰিবলৈ সাজু হোৱাসকলৰ দাঁতৰ পৰা আৰু মোৰ প্ৰাণ বিচৰা লোকসকলৰ হাতৰ পৰা আৰু মোৰ বহুতো দুখ-কষ্টৰ পৰা তোমাৰ নামৰ দয়া আৰু মহত্ত্ব; সকলো ফালৰ পৰা জুইৰ শ্বাসৰুদ্ধ হোৱাৰ

পৰা আৰু মই জ্বলোৱা নাছিলোঁ সেই জুইৰ মাজৰ পৰা; নৰকৰ পেটৰ গভীৰতাৰ পৰা, অশুচি জিভাৰ পৰা আৰু মিছা কথাৰ পৰা। অধাৰ্মিক জিভাৰ পৰা ৰজাৰ ওপৰত অভিযোগৰ দ্বাৰা মোৰ আত্মা মৃত্যুৰ ওচৰলৈও আহিল, মোৰ জীৱন তলৰ নৰকৰ ওচৰত আছিল। উপদেশক ৫১:১-৬

প্ৰভুৱে মোৰ পুৰস্কাৰৰ বাবে মোক জিভা দিছে, আৰু মই তাৰ দ্বাৰা তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰিম। এক্সেলচিয়াষ্টিকছ ৫১:২২

তেওঁলোকৰ জিভাখন শ্ৰমিকৰ দ্বাৰা চিকচিকিয়া কৰা হয় আৰু তেওঁলোকক সোণৰ ৰং আৰু ৰূপেৰে ঢাকি দিয়া হয়; তথাপিও সেইবোৰ মিছা, আৰু কথা ক'ব নোৱাৰে। যিৰিমিয়াৰ পত্ৰ ১:৮

যিটো গৰম হৈ তেওঁ প্ৰথমে কোৱাজনৰ জিভা কাটি পেলাবলৈ আৰু তেওঁৰ বাকী ভাই আৰু মাকে চাই থকা তেওঁৰ শৰীৰৰ অন্তৰ্ভাগ কাটি পেলাবলৈ আজ্ঞা দিলে। ২ মক্কাবীয়া ৭:৪

তেওঁৰ পিছত তৃতীয়জনে উপহাস কৰা ষ্টক বনাইছিল, আৰু যেতিয়া তেওঁক প্ৰয়োজন হৈছিল, তেতিয়া তেওঁ নিজৰ জিভাখন মেলি দিলে আৰু সেই সোঁফালে সোনকালে হাত দুখন পুৰুষৰ দৰে আগবঢ়াই দিলে। ২ মক্কাবীয়া ৭:১০

আৰু সেই অধৰ্মী নিকানোৰৰ জিভা কাটি তেওঁ চৰাইবোৰক টুকুৰা টুকুৰাকৈ দিব আৰু তেওঁৰ উন্মাদনাৰ পুৰস্কাৰ মন্দিৰৰ আগত ওলোমাই থ'বলৈ আজ্ঞা দিলে। ২ মক্কাবীয়া ১৫:৩৩

আৰু তেওঁলোকে সকলোকে এক সাধাৰণ আজ্ঞাৰে নিযুক্ত কৰিলে যে কোনো কাৰণতে সেই দিনটো গভীৰভাৱে পাৰ হ'বলৈ নিদিয়, কিন্তু মাৰ্দোচিয়াছৰ দিনৰ আগদিনা দ্বাদশ মাহৰ তেৰ তাৰিখটো পালন কৰিবলৈ, যিটোক চিৰিয়ান ভাষাত আদাৰ বুলি কোৱা হয়। ২ মক্কাবীয়া ১৫:৩৬

হনোক

মই মোৰ টোপনিতো দেখিলোঁ যে মই এতিয়া মাংসৰ জিভাৰে আৰু মোৰ মুখৰ উশাহেৰে কি ক'ম, যিটো মহান ব্যক্তিয়ে মানুহক ইয়াৰ লগত কথা পাতিবলৈ আৰু হৃদয়েৰে বুজিবলৈ দিছে। পাছত মই ভিতৰলৈ গ'লোঁ যেতিয়ালৈকে মই স্ফটিকেৰে নিৰ্মিত আৰু জুইৰ জিভাৰে আগুৰি থকা এখন দেৱালৰ ওচৰ নাপালোঁ আৰু ই মোক ভয় খুৱাবলৈ ধৰিলে। আৰু মই জুইৰ জিভালৈ গৈ স্ফটিকেৰে নিৰ্মিত এটা ডাঙৰ ঘৰৰ ওচৰ পালোঁ, আৰু ঘৰৰ বেৰবোৰ স্ফটিকেৰে নিৰ্মিত টেচেলযুক্ত মজিয়াৰ দৰে আছিল আৰু তাৰ ভেটি স্ফটিকৰ আছিল। হনোক ১৪:২,৯-১০ পদ

আৰু তেওঁ মোৰ আত্মাক আকাশৰ আকাশলৈ অনুবাদ কৰিলে, আৰু মই তাত স্ফটিকেৰে নিৰ্মিত এটা গঠনৰ দৰে দেখিলোঁ, আৰু সেই স্ফটিকবোৰৰ মাজত জীৱন্ত জুইৰ জিভা। হনোক ৭১:৫ পদ

আৰু মই ধাৰ্মিকতাৰে হাত তুলি পবিত্ৰ আৰু মহানজনক আশীৰ্বাদ কৰিলোঁ আৰু মোৰ মুখৰ উশাহ আৰু মাংসৰ জিভাৰে কথা ক'লোঁ, যিখন ঈশ্বৰে মানুহৰ মাংসৰ সন্তানসকলৰ বাবে সৃষ্টি কৰিছে, যাতে তেওঁলোকে সেই কথা ক'ব পাৰে, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক উশাহ আৰু জিভা আৰু মুখ দিলে যাতে তেওঁলোকে ইয়াৰ দ্বাৰা কথা ক'ব পাৰে: হনোক ৮৪:১

জেশ্বাৰ

সকলো জাতি আৰু ভাষাই তেওঁৰ খ্যাতিৰ কথা শুনি তেওঁৰ ওচৰত গোট খালে, আৰু তেওঁলোকে পৃথিৱীৰ আগত প্ৰণাম কৰিলে, আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ প্ৰভু আৰু ৰজা হ'ল, আৰু সকলোৱে তেওঁৰ লগত চিনাৰ নগৰত বাস কৰিলে, আৰু নিমৰোদে পৃথিৱীত নোহৰ সকলো পুত্ৰৰ ওপৰত ৰাজত্ব কৰিলে, আৰু তেওঁলোক সকলোৱে তেওঁৰ ক্ষমতা আৰু পৰামৰ্শৰ অধীন হ'ল। আৰু সমগ্ৰ পৃথিৱী এক ভাষা আৰু একতাৰ বাক্যৰ আছিল, কিন্তু নিমৰোদে প্ৰভুৰ পথত নাযালে, আৰু জলপ্লাৱনৰ দিনৰ পৰা সেই দিনলৈকে তেওঁৰ আগৰ সকলো মানুহতকৈ তেওঁ অধিক দুষ্ট আছিল। যাচেষ ৭:৪৫-৪৬

তেতিয়া নিমৰোদ ৰজা নিৰাপদে ৰাজত্ব কৰিলে, আৰু সমগ্ৰ পৃথিৱী তেওঁৰ নিয়ন্ত্ৰণত আছিল আৰু সমগ্ৰ পৃথিৱী এক ভাষা আৰু একতা বাক্যৰ আছিল। তাৰ পাছত ঈশ্বৰে তেওঁৰ আগত থিয় হৈ থকা সন্তৰ্জন স্বৰ্গদূতক আৰু তেওঁৰ ওচৰৰ লোকসকলক ক'লে, "আহক আমি নামি গৈ তেওঁলোকৰ জিভা বিভ্ৰান্ত কৰোঁ, যাতে এজন মানুহে নিজৰ ওচৰ-চুবুৰীয়াৰ ভাষা বুজি নাপায়। আৰু পিছদিনাখনৰ পৰা তেওঁলোকে প্ৰত্যেকেই নিজৰ ওচৰ-চুবুৰীয়াৰ জিভা পাহৰি গ'ল, আৰু তেওঁলোকে এটা ভাষাত কথা ক'বলৈ বুজিব নোৱাৰিলে আৰু যেতিয়া নিৰ্মাতাই তেওঁৰ ওচৰৰ হাতৰ পৰা তেওঁ নিৰ্দেশ নিদিয়া চূণ বা শিল ল'লে, তেতিয়া নিৰ্মাতাই সেইটো পেলাই দিলে আৰু ওচৰ-চুবুৰীয়াৰ ওপৰত পেলাই দিলে, যাতে তেওঁ মৰিব। যাচেষ ৯:২০, ৩২-৩৩

আৰু এইটোৱেই হৈছে মূৰ্তিবোৰৰ ধৰণ; প্ৰথম জন্ম হোৱা মানুহ এজনক লৈ তেওঁক বধ কৰি মূৰৰ চুলিখিনি আঁতৰাই নিমখ লৈ মূৰটো নিমখ দি তেলত অভিষেক কৰি তাৰ পিছত তামৰ সৰু ফলি বা সোণৰ ফলি এখন লৈ নামটো লিখি জিভাৰ তলত ফলিখন ৰাখি জিভাৰ তলত থকা মূৰটো লৈ ঘৰত থৈ তাৰ আগত পোহৰ জ্বলাই তাৰ আগত প্ৰণাম কৰা। যাচেষ ৩১:৪১

আৰু তেওঁলোকে ল'ৰাটোক তেওঁলোকৰ সন্মুখত ৰাখিলে আৰু ল'ৰাজনে গোপুৰৰ শিলটোৰ ওচৰলৈ হাত মেলিবলৈ চেষ্টা কৰিলে, কিন্তু প্ৰভুৰ দূতে তেওঁৰ হাতখন ধৰি কয়লাৰ ওপৰত ৰাখিলে আৰু তেওঁৰ হাতত কয়লাটো নুমাই গ'ল আৰু তেওঁ তাক ওপৰলৈ তুলি মুখত ভৰাই দিলে আৰু তেওঁৰ ওঁঠৰ এটা অংশ আৰু জিভাৰ এটা অংশ জ্বলাই দিলে আৰু তেওঁ মুখত আৰু গধুৰ হৈ পৰিল জিভা। যাচেষ ৭০:২৯

আমাৰ জিভাই তোমাৰ শক্তিৰ কথা ক'ব, আমি তোমাৰ আচৰিত কৰ্মৰ গীত গাই প্ৰশংসা কৰিম। কিয়নো তুমি আমাক আমাৰ শত্ৰুৰ পৰা ৰক্ষা কৰিলে, আমাৰ বিৰুদ্ধে উঠি অহাসকলৰ পৰা আমাক উদ্ধাৰ কৰিলে, আমাৰ সন্মুখৰ পৰা তেওঁলোকক ধ্বংস কৰিলে আৰু ভৰিৰ তলত তেওঁলোকক তললৈ নমাই দিলে। যাচেষ ৮৯:২০-২১

জয়ন্তী

আৰু সেইদিনা সকলো জন্তু, গৰু, চৰাই, আৰু খোজ কঢ়া আৰু লৰচৰ কৰা সকলোৰে মুখ বন্ধ হৈ গ'ল, কিয়নো তেওঁলোকে আৰু কথা ক'ব নোৱাৰিলে। জয়ন্তী ৩:২৮

আৰু ই কাৰাচো পোৱালৈকে বিস্তৃত হৈ থাকে: এইটো দক্ষিণ দিশলৈ চোৱা জিভাৰ বুকুত। আৰু তেওঁৰ অংশ মহাসাগৰৰ কাষেৰে বিস্তৃত হৈ আছে আৰু দক্ষিণ দিশলৈ চোৱা জিভাৰ পশ্চিম দিশলৈকে সৰলৰেখাৰে বিস্তৃত হৈ আছে; জয়ন্তী ৮:১৩-১৪

আৰু অপৰ্চদ তৃতীয় অংশ, লোহিত সাগৰৰ সীমাৰেখাত থকা ফৰাট নদীৰ পূব দিশৰ কলদীয়া অঞ্চলৰ সমগ্ৰ দেশ আৰু মিচৰৰ ফালে চাই থকা সাগৰৰ জিভাৰ ওচৰৰ মৰুভূমিৰ সকলো জল, লিবানন আৰু চনীৰ আৰু অমানাৰ সকলো দেশ ইউফ্ৰেটিছৰ সীমালৈকে ওলাই আহিল। আৰু তুবলৰ কাৰণে জিভাৰ মাজৰ পঞ্চম অংশ ওলাই আহিল, যিটো লুদ অংশৰ সীমাৰ ফালে দ্বিতীয় জিভালৈকে, দ্বিতীয় জিভাৰ সিপাৰে তৃতীয় জিভালৈকে। কিয়নো মচেকৰ ষষ্ঠ অংশ, তৃতীয় জিভাৰ সিপাৰে গদিৰৰ পূব দিশলৈ যোৱালৈকে গোটেই অঞ্চলটো ওলাই আহিল। জয়ন্তী ৯:৪,১১-১২

মই তেওঁৰ মুখ, কাণ আৰু ওঁঠ মেলি, তেওঁৰ লগত ইব্ৰী ভাষাত সৃষ্টিৰ জিভাত কথা পাতিবলৈ ধৰিলোঁ। জয়ন্তী ১২:২৬

আৰু যেনেকৈ তুমি তোমাৰ মাতৃৰ জীৱনকালত তোমাৰ আত্মাক সতেজ কৰিছা, তোমাক জন্ম দিয়া তাইৰ গৰ্ভই তোমাক এইদৰে আশীৰ্বাদ কৰে, মোৰ স্নেহ আৰু মোৰ স্তনে তোমাক আশীৰ্বাদ কৰে আৰু মোৰ মুখ আৰু মোৰ জিভাই তোমাক বহুত প্ৰশংসা কৰে। জয়ন্তী ২৫:১৯

তেতিয়া যোচেফে দেখিলে যে তেওঁলোক সকলোৱে ইজনে সিজনৰ মঙ্গলৰ লগত মিল আছে, আৰু তেওঁ নিজকে বিৰত ৰাখিব নোৱাৰিলে আৰু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে যে তেওঁ যোচেফ। তেওঁ তেওঁলোকৰ লগত ইব্ৰী ভাষাত কথা পাতিলে আৰু তেওঁলোকৰ ডিঙিত পৰি কান্দিলে। জয়ন্তী ৪৩:১৪-১৫

বাইবেলৰ হেৰুৱা কিতাপ

আৰু যিহেতু মেৰপালকসকলে একেটা কামতে নিয়োজিত হৈ আছিল, সেয়েহে সেই সময়ত গুহাটো এটা গৌৰৱময় মন্দিৰ যেন লাগিছিল, কাৰণ প্ৰভু খ্ৰীষ্টৰ জন্মৰ বাবে স্বৰ্গদূত আৰু মানুহৰ উভয়ৰে জিভাই ঈশ্বৰক আৰাধনা আৰু মহিমা কৰিবলৈ একত্ৰিত হৈছিল। যীচু খ্ৰীষ্টৰ শিশুকালৰ প্ৰথম শুভবাস্তা ১:২০

লগে লগে তাইৰ জিভাৰ ডোঙা টিলা হ'ল আৰু তাইৰ কাণ দুখন মেলি গ'ল আৰু তাইক পুনৰুদ্ধাৰ কৰা ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা গাবলৈ ধৰিলে। যীচু খ্ৰীষ্টৰ শিশুকালৰ প্ৰথম শুভবাস্তা ৬:৭

যীচুৱে উত্তৰ দিলে, যদি তেওঁলোকৰ কথা কোৱাৰ ক্ষমতা নাথাকিলহেঁতেন, তেন্তে তেওঁলোকে কথা ক'ব নোৱাৰিলেহেঁতেন; কিন্তু কাৰণ প্ৰত্যেকৰে নিজৰ নিজৰ জিভাৰ আজ্ঞা আছে, ভাল বেয়া কথা ক'বলৈ, সেয়েহে তেওঁ তাৰ প্ৰতি দৃষ্টি ৰাখক। নিকোদিমাছৰ শুভবাস্তা ২:৫

এই কথা শুনি চিমিয়োনৰ পুত্ৰ দুজন কাৰিনাছ আৰু লেভিয়াছে কঁপি উঠিল আৰু বিচলিত হৈ হুমুনিয়াহ কাঢ়িলে; আৰু একে সময়তে স্বৰ্গলৈ চাই তেওঁলোকে জিভাত আঙুলিৰে ক্ৰুচৰ চিন কৰিলে। নিকোদিমাছৰ শুভবাস্তা ১২:২৪

তেওঁ পুনৰ ক'লে, "তেওঁলোকে তেওঁক মুখেৰে ভাল পাইছিল আৰু জিভাৰে তেওঁক মিছা কথা কৈছিল।" কিয়নো তেওঁলোকৰ হৃদয় তেওঁৰ প্ৰতি সঠিক নাছিল আৰু তেওঁৰ নিয়মত বিশ্বাসী নাছিল।

সকলো প্ৰভাৱক ওঁঠ বোবা হওক, আৰু অহংকাৰী কথা কোৱা জিভাই বোবা হওক। যিসকলে কৈছে, আমাৰ জিভাৰে আমি জয়ী হ'ম; আমাৰ ওঁঠ আমাৰ নিজৰ, যি আমাৰ ওপৰত প্ৰভু। কৰিস্থীয়াসকললৈ ক্লেমেণ্টৰ ১ম পত্ৰ ৭:১৬-১৭

আৰু এই মানুহজনেও যদিও এইদৰে অতিশয় সন্মানিত হৈছিল, তথাপিও নিজৰ বিষয়ে বেছিকৈ কোৱা নাছিল; কিন্তু যেতিয়া ঈশ্বৰৰ বাক্য গছ-গছনিৰ পৰা তেওঁক গতাই দিয়া হ'ল, তেতিয়া তেওঁ ক'লে, "তুমি মোক পঠিয়াবলৈ মই কোন?" মই চিকন মাত আৰু লেহেমীয়া জিভা। কৰিস্থীয়াসকললৈ ক্লেমেণ্টৰ ১ম পত্ৰ ৮:২২

হে ঈশ্বৰ, হে মোৰ পৰিত্ৰাণৰ ঈশ্বৰ, মোক তেজৰ দোষৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰা আৰু মোৰ জিভাই তোমাৰ ধাৰ্মিকতাৰ কথা উচ্চস্বৰে গাইব। কৰিস্থীয়াসকললৈ ক্লেমেণ্টৰ ১ম পত্ৰ ৮:৩৭

তেওঁলোকৰ জিভাৰ চৰকাৰ তেওঁলোকৰ মৌনতাৰ দ্বাৰা প্ৰকাশ হওক। কৰিস্থীয়াসকললৈ ক্লেমেণ্টৰ ১ম পত্ৰ ১০:১০

তোমাৰ জিভাক অশুভৰ পৰা ৰক্ষা কৰা, আৰু তোমাৰ ওঁঠে যাতে কোনো ছলনা নকয়। কৰিস্থীয়াসকললৈ ক্লেমেণ্টৰ ১ম পত্ৰ ১১:৩

কিয়নো তেওঁ কৈছে, "যি জনে বহু কথা কয় আৰু শুনা, আৰু যুগুত জিভাৰে কয়, তেওঁ ধাৰ্মিক বুলি ভাবেনে?" যি নাৰীৰ পৰা জন্ম হয়, যি মাত্ৰ কেইদিনমান জীয়াই থাকে, তেওঁ ধন্য; কৰিস্থীয়া ১৪:৬ পদলৈ ক্লেমেণ্টৰ ১ম পত্ৰ

যেতিয়া তুমি চোৰক দেখিছিল, তেতিয়া তুমি তেওঁৰ লগত সন্মতি দিছিল; আৰু ব্যভিচাৰীসকলৰ লগত অংশীদাৰ হৈছে। তুমি তোমাৰ মুখ বেয়া কামত দিছা, আৰু তোমাৰ জিভাই প্ৰভাৱ কৰে। তুমি বহি তোমাৰ ভায়েকৰ বিৰুদ্ধে কথা কয়; তুমি নিজৰ মাতৃৰ পুত্ৰক নিন্দা কৰা। কৰিস্থীয়াসকললৈ ক্লেমেণ্টৰ ১ম পত্ৰ ১৭:১১

জিভাৰ প্ৰকোপৰ পৰা তুমি লুকাই থাকিবা; আৰু ধ্বংস আহিলে ভয় নকৰিবা।" কৰিস্থীয়ালৈ ক্লেমেণ্টৰ ১ম পত্ৰ ২৩:১০

জিভাৰ সকলো অহংকাৰী আৰু অহংকাৰী গৌৰৱ এৰাই চলি বশ হ'বলৈ শিকক। কৰিস্থীয়ালৈ ক্লেমেণ্টৰ ১ম পত্ৰ ২৩:১৬

তুমি তেওঁ দ্বি-মন, বা দুজিভা থকা নকৰিবা; কিয়নো দ্বৈত জিভাই মৃত্যুৰ ফান্দ। তুমি ভয় আৰু শ্ৰদ্ধাৰে ঈশ্বৰৰ প্ৰতিনিধিৰ দৰে প্ৰভুৰ অধীন আৰু নীচ প্ৰভুৰ অধীন হ'বা। বাৰ্ণবাৰ সাধাৰণ পত্ৰ ১৪:১৪

যীচু খ্ৰীষ্টৰ নাম লোৱাটো, আৰু ইহুদী কৰাটো অৰ্থহীন। কাৰণ খ্ৰীষ্টান ধৰ্মই ইহুদীক আকোৱালি লোৱা নাছিল, ইহুদীক খ্ৰীষ্টানক আকোৱালি লৈছিল; যাতে বিশ্বাস কৰা প্ৰত্যেক জিভাই ঈশ্বৰৰ ওচৰত একত্ৰিত হ'ব পাৰে।" ইগনেচিয়াছৰ মেগনেচিয়ানসকললৈ লিখা পত্ৰ ৩:১১

লগতে ডিকনসকল তেওঁৰ আগত নিৰ্দোষী হ'ব লাগিব, খ্ৰীষ্টত ঈশ্বৰৰ পৰিচাৰক হিচাপে, মানুহৰ নহয়। মিছা অভিযোগকাৰী নহয়; দুটা জিভাৰ নহয়; ধন প্ৰেমী নহয়; কিন্তু সকলো বিষয়তে মধ্যমীয়া; দয়ালু, সাৱধান; সকলোৰে দাস যিহোৱাৰ সত্য অনুসাৰে চলি। ফিলিপীয়ালৈ পলিকাপৰ পত্ৰ ২:১০

আৰু এতিয়া তেওঁলোকে নিজৰ আন পাপৰ লগত অশ্লীলতা আৰু নিজৰ দুষ্টতাৰ দূষণ যোগ কৰিলে। কিন্তু তুমি এই সকলো কথাৰে তোমাৰ পুত্ৰসকলক তিৰস্কাৰ কৰা; আৰু তোমাৰ ভাৰ্য্যা, যি তোমাৰ ভনীয়েক হ'ব; আৰু তাই নিজৰ জিভাক বিৰত ৰাখিবলৈ শিকক, যাৰ দ্বাৰা তাই নিন্দা কৰে। হাৰ্মাছৰ ১ম কিতাপ (দৰ্শন) ২:১০

ই সন্দেহবাদীসকলক বুজায়, যিসকলে বিশ্বাস কৰিছে, আৰু আন কিছুমানক যিসকলে প্ৰভুক নিজৰ জিভাত কঢ়িয়াই লৈ ফুৰে, কিন্তু তেওঁৰ হৃদয়ত নাথাকে: সেয়েহে তেওঁলোকৰ ঘাঁহ শুকান আৰু শিপা নাই; কাৰণ তেওঁলোকে কেৱল বাক্যৰে জীয়াই থাকে, কিন্তু তেওঁলোকৰ কৰ্ম মৃত। হাৰ্মাছৰ তৃতীয় কিতাপ (সদৃশ্য) ৯:১৯৪

পাহৰি যোৱা এডেনৰ কিতাপ

তাৰ পাছত আদম আৰু হৱা গুহাটোত প্ৰৱেশ কৰি থিয় হৈ প্ৰাৰ্থনা কৰি থাকিল, নিজৰ জিভাত, আমাৰ অজ্ঞাত, কিন্তু যিটো তেওঁলোকে ভালদৰে জানিছিল। আদম আৰু হৱাৰ প্ৰথম পুস্তক ৫:১

যেতিয়া আদমে চেখক দিয়া আজ্ঞা শেষ কৰিলে, তেতিয়া তেওঁৰ অংগ-প্ৰত্যংগবোৰ ঢিলা হ'ল, তেওঁৰ হাত-ভৰি সকলো শক্তি হেৰুৱাই পেলালে, তেওঁৰ মুখ বোবা হৈ পৰিল আৰু তেওঁৰ জিভাই কথা কোৱা একেবাৰে বন্ধ হৈ গ'ল। চকু দুটা মুদি সি ভূতটো এৰি দিলে। আদম আৰু হৱাৰ দ্বিতীয় পুস্তক ৯:১

দশম স্বৰ্গত ঈশ্বৰ, হিব্ৰু ভাষাত তেওঁক আৰৱত বুলি কোৱা হয়। হনোকৰ গোপনীয়তাৰ কিতাপ ২০:৩

আৰু মই অষ্টম স্বৰ্গক দেখিলোঁ, যাক হিব্ৰু ভাষাত মুজালোথ বুলি কোৱা হয়, ঋতু, খৰাং আৰু তিতা আৰু সপ্তম স্বৰ্গৰ ওপৰত থকা ৰাশিৰ বাৰটা ৰাশিৰ পৰিৱৰ্তনকাৰী। হনোকৰ গোপনীয়তাৰ কিতাপ ২১:৭

আৰু তেওঁ মোক আকাশ, পৃথিৱী আৰু সাগৰৰ সকলো কাম আৰু সকলো উপাদান, ইয়াৰ গতি আৰু যোৱা, আৰু বজ্ৰপাতৰ গুঞ্জন, সূৰ্য আৰু চন্দ্ৰ, তৰাৰ গতি আৰু পৰিৱৰ্তন, ঋতু, বছৰ, দিন আৰু ঘণ্টা, বতাহৰ উত্থান, স্বৰ্গদূতৰ সংখ্যা, আৰু তেওঁলোকৰ গীতৰ গঠন আৰু সকলো মানৱ বস্তু, প্ৰতিটো মানুহৰ গীত আৰু সকলো কথাৰ কথা কৈছিল জীৱন, আজ্ঞা, নিৰ্দেশনা আৰু মিঠা কণ্ঠৰ গায়ন-বায়ন আৰু শিকিবলগীয়া সকলো কথা। হনোকৰ গোপনীয়তাৰ কিতাপ ২৩:১

বা যদি এজন মানুহে জিভাৰ প্ৰতাৰণা কৰি আন এজনক ভাল যেন দেখুৱায়, কিন্তু তেওঁৰ হৃদয়ত বেয়া থাকে, তেন্তে আনজনে তেওঁৰ হৃদয়ৰ বিশ্বাসঘাতকতা বুজি নাপাবনে আৰু তেওঁৰ অসত্য সকলোৰে বাবে স্পষ্ট আছিল? হনোকৰ গোপনীয়তাৰ কিতাপ ৪৬:৩

যিজনে সকলোৰে আগত নম্ৰ জিভা আৰু হৃদয়েৰে কথা কয়, তেওঁ ধন্য। যিজনে জিভাৰে শাস্তি কয়, হৃদয়ত তৰোৱালৰ বাহিৰে আন কোনো শাস্তি নাই, তেওঁ অভিশপ্ত। হনোকৰ গোপনীয়তাৰ কিতাপ ৫২:১৩-১৪

..তেওঁৰ জিভা পৰি থাকে যেতিয়া তেওঁ শপত খায়... চলোমনৰ গীতমালা ৪

হে প্ৰভু, মোৰ প্ৰাণক অধৰ্মী আৰু দুষ্ট মানুহৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰা, অধৰ্মী আৰু নিন্দা কৰা আৰু মিছা আৰু প্ৰতাৰণা কোৱা জিভাৰ পৰা। দুষ্ট মানুহৰ জিভাৰ বাক্য বহু ধৰণে বিকৃত হৈছে, যেনেকৈ জাতিবোৰৰ মাজত জুইয়ে তেওঁলোকৰ সৌন্দৰ্য জ্বলাই দিয়ে। গতিকে তেওঁ মিছা জিভাৰে ঘৰ ভৰাই আনন্দিত হয়, উলংঘাকাৰীক জুই জ্বলাই দিয়া আনন্দৰ গছবোৰ কাটি পেলাবলৈ, নিন্দাকাৰী ওঁঠৰ দ্বাৰা ঘৰ-বাৰীক যুদ্ধত জড়িত কৰিবলৈ... ধন্যসকলৰ পৰা বহু দূৰত নিন্দা কৰা জিভা জ্বলি থকা জুইত নষ্ট হয়!... চলোমনৰ গীতমালা ১২

জিভাৰ সু-সুৰিত বাদ্যযন্ত্ৰৰ সৈতে ওঁঠৰ ফল,... চলোমনৰ গীতমালা ১৫

...সত্যৰ বাক্যৰে মোৰ জিভা আৰু মোৰ ওঁঠক ৰক্ষা কৰা;... চলোমনৰ গীতমালা ১৬

গতিকে মোৰ হৃদয়ে প্ৰভুৰ প্ৰশংসা ঢালি দিয়ে আৰু মোৰ ওঁঠে তেওঁৰ প্ৰশংসা উচ্চাৰণ কৰে, আৰু মোৰ জিভাই তেওঁৰ গীতমালা। চলোমনৰ গীত ৪০:৫

তেওঁলোকে চিৰিয়াক জিভা ব্যৱহাৰ কৰাৰ কথা, কিন্তু সেয়া নহয়; তেওঁলোকৰ ভাষা একেবাৰে বেলেগ। আৰিষ্টিয়াছৰ পত্ৰ ১:১৬

এতিয়া যিহেতু মই এই মানুহবোৰ আৰু সমগ্ৰ বিশ্বৰ ইহুদীসকলৰ প্ৰতি আৰু আগন্তুক প্ৰজন্মৰ প্ৰতি মোৰ কৃতজ্ঞতা প্ৰকাশ কৰিবলৈ ব্যাকুল হৈ পৰিছো, গতিকে মই নিৰ্ধাৰণ কৰিছো যে আপোনালোকৰ বিধান আপোনালোকৰ মাজত প্ৰচলিত হিৰু ভাষাৰ পৰা গ্ৰীক ভাষালৈ অনুবাদ কৰা হ'ব, যাতে এই কিতাপবোৰ মোৰ পুথিভঁৰালৰ আন ৰাজকীয় কিতাপবোৰৰ লগত যোগ কৰা হ'ব। আৰিষ্টিয়াছৰ পত্ৰ ২:২০

এই কথা শুনি তেওঁ ৰক্তপিপাসু হত্যাকাৰী আৰু একেবাৰে ঘৃণনীয় আন্টিয়কছে তেওঁলোকক তেওঁৰ জিভা কাটি পেলাবলৈ আদেশ দিলে। কিন্তু তেওঁ ক'লে, 'তুমি মোৰ বাক অংগ আঁতৰাই দিলেও ঈশ্বৰ বাকহীন লোকৰ শ্ৰোতা। চাওক, মই মোৰ জিভাখন সাজু কৰি উলিয়াই দিলোঁ: কাটি পেলাওক, কাৰণ তুমি ইয়াৰ দ্বাৰা মোৰ যুক্তিক নিস্তদ্ধ নকৰিবা। আমি আনন্দৰে ঈশ্বৰৰ কাৰণে আমাৰ শৰীৰৰ অংগবোৰক অংগচ্ছেদ কৰিবলৈ দিওঁ। কিন্তু ঈশ্বৰে তোমাক খেদি ফুৰিব; কিয়নো তেওঁৰ প্ৰশংসাৰ গীত গোৱা জিভাক তুমি কাটি পেলালা।' মকবীয়াৰ চতুৰ্থ পুস্তক ৫:৩৯-৪৩

কিন্তু মাকে হিৰু ভাষাত কথা ক'লে, যিদৰে মই পিছত ক'ম, ল'ৰাটোক উৎসাহিত কৰিলে আৰু তেওঁ প্ৰহৰীসকলক ক'লে, 'মোক ঢিলা কৰক, যাতে মই ৰজা আৰু তেওঁৰ লগত থকা সকলো বন্ধুৰ লগত কথা পাতিম।'...হে বনৰীয়া জন্তুৰ হৃদয়ৰ দুখীয়া মানুহ হোৱাৰ বাবে তুমি লাজ কৰা নহয়নে, নিজৰ লগত একে উপাদানৰ পৰা নিৰ্মিত একে অনুভূতিৰ মানুহক লৈ গৈ তেওঁলোকৰ ফালি পেলাবলৈ জিভা, আৰু এইদৰে কোব আৰু অত্যাচাৰ কৰা? মকবীয়াৰ চতুৰ্থ পুস্তক ৬:৫,৯

কিয়নো যেতিয়া তোমাক তোমাৰ পুত্ৰসকলৰ লগত বন্দী কৰি ৰখা হৈছিল, তেতিয়া তুমি ইলিয়াজাৰক অত্যাচাৰ কৰা দেখি থিয় হৈ আছিলি আৰু তোমাৰ পুত্ৰসকলক ইব্ৰী ভাষাত কৈছিলি, 'মোৰ সন্তানসকল, যুদ্ধখন উন্নত; আৰু আমাৰ জাতিৰ কাৰণে সাক্ষ্য দিবলৈ তাত মাতি অনা, আমাৰ পূৰ্বপুৰুষৰ বিধানৰ কাৰণে তাত উদ্যমীতাৰে যুঁজ দিয়া। মকবীয়াৰ চতুৰ্থ পুস্তক ৭:৩৬-৩৭

আহ, নিষ্ঠুৰ সেই দিনটো আছিল, আৰু তথাপিও নিষ্ঠুৰ নাছিল, যেতিয়া গ্ৰীকসকলৰ নিষ্ঠুৰ অত্যাচাৰীয়ে নিজৰ বৰ্বৰ ব্ৰেজিয়াৰসকলৰ বাবে জুই জ্বলাই দিছিল, আৰু নিজৰ আবেগ উতলি থকাৰ লগে লগে অৱাহামৰ কন্যাৰ সাতজন পুত্ৰক কেটাপুল্টলৈ লৈ আহিছিল আৰু পুনৰ নিজৰ অত্যাচাৰলৈ আনিছিল, আৰু তেওঁলোকৰ চকুৰ চকুৰ মণি অন্ধ কৰিছিল, আৰু তেওঁলোকৰ জিভা কাটি পেলাইছিল, আৰু বহু ধৰণৰ অত্যাচাৰেৰে তেওঁলোকক হত্যা কৰিছিল। মকবীয়াৰ চতুৰ্থ পুস্তক ৮:৩২

হে মোৰ ল'ৰা! যদি তুমি কোনো কথা শুনা, তেন্তে সেইটো তোমাৰ হৃদয়ত মৰি যাওক, আৰু আনক প্ৰকাশ নকৰিবা, যাতে সেয়া জীয়া কয়লা হৈ তোমাৰ জিভা জ্বলাই তোমাৰ শৰীৰত যন্ত্ৰণাৰ সৃষ্টি নকৰে আৰু তুমি নিন্দা লাভ কৰা আৰু ঈশ্বৰ আৰু মানুহৰ আগত লজ্জিত হোৱা। অহিকাৰৰ কাহিনী ২:২

হে মোৰ ল'ৰা! তোমাৰ বাক্য সুন্দৰ কৰা আৰু তোমাৰ জিভা মধুৰ কৰা; আৰু তোমাৰ সঙ্গীক তোমাৰ ভৰিত ভৰি দিবলৈ নিদিবা, নহ'লে তেওঁ তোমাৰ বুকুত আন কোনো সময়ত ভৰি দিব। অহিকাৰৰ কাহিনী ২:৩৫

হে মোৰ ল'ৰা! মানুহৰ ভৰিৰে উজুটি খোৱাটো তেওঁৰ জিভাত উজুটি খোৱাতকৈ ভাল। অহিকাৰৰ কাহিনী ২:৪৫

হে মোৰ ল'ৰা! যদি তুমি জ্ঞানী হ'ব বিচাৰিছা, তেন্তে তোমাৰ জিভাক মিছা কথা কোৱাৰ পৰা আৰু তোমাৰ হাতখন চুৰি কৰাৰ পৰা আৰু তোমাৰ চকুক বেয়া দেখাৰ পৰা ৰক্ষা কৰা; তেতিয়া তোমাক জ্ঞানী বুলি কোৱা হ'ব।" অহিকাৰৰ কাহিনী ২:৬০

তাৰ পাছত তেওঁৰ লিখনিত আৰু মোহৰ লগোৱা চিঠিবোৰ তেওঁক দেখুৱালে। আৰু হাইকাৰে এই কথা দেখি তেওঁৰ অংগ-প্ৰত্যংগ কঁপি উঠিল আৰু জিভাখন একেলগে বান্ধি গ'ল, আৰু তেওঁ ভয়ত এটা শব্দও ক'ব নোৱাৰিলে; কিন্তু তেওঁ মূৰটো মাটিৰ ফালে ওলোমাই থৈ বোবা হৈ পৰিল। অহিকাৰৰ কাহিনী ৩:৩৪

সেই কথা শুনি ফৰৌণে তেওঁৰ জিভাৰ স্বাধীনতা আৰু বাক্যৰ সুখদায়কতা দেখি আচৰিত হৈ বিমোৰত পৰিল। অহিকাৰৰ কাহিনী ৫:২৬

আৰু ফৰৌণ তেওঁৰ জিভাৰ স্বাধীনতা আৰু উত্তৰ দিবলৈ সাহসত বিমোৰত পৰিল। তেতিয়া ফৰৌণে নিজৰ সিংহাসনৰ পৰা উঠি হাইকাৰৰ সন্মুখত থিয় হৈ তেওঁক ক'লে, 'মোক এতিয়া কোৱা, যাতে মই বুজি পাওঁ যে তোমাৰ প্ৰভু ৰজা কাৰ আৰু তেওঁৰ সম্ভ্ৰান্ত লোকসকল কাৰ সদৃশ।' অহিকাৰৰ কাহিনী ৫:৪৯

হে মোৰ ল'ৰা! মই তোমাৰ মংগল কামনা কৰিলোঁ, আৰু তুমি মোক বেয়া আৰু ঘৃণাৰে পুৰস্কৃত কৰিলা, আৰু এতিয়া মই তোমাৰ চকু দুটা ছিঙি কুকুৰৰ খাদ্য বনাই তোমাৰ জিভা কাটি তৰোৱালৰ ধাৰেৰে মূৰ খুলি তোমাৰ ঘৃণনীয় কৰ্মৰ প্ৰতিশোধ দিম।" অহিকাৰৰ কাহিনী ৭:৪৩

আৰু তোমালোক যিহোৱাৰ প্ৰজা হ'বা আৰু একে জিভা থাকিবা; আৰু বেলিয়াৰৰ কোনো প্ৰতাৰণামূলক আত্মা নাথাকিব, কিয়নো তেওঁক চিৰকালৰ বাবে জুইত পেলোৱা হ'ব। যিহূদাৰ নিয়ম ৪:৩০

এই কাৰণে তোমালোক মোৰ ভাইবিলাক গাদ আৰু দানৰ দৰে সিঁচৰতি হৈ যাবা, আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ দেশ, জনগোষ্ঠী আৰু ভাষা নাজাবা। আশ্বেৰৰ নিয়ম ১:৪৪

ভাল মনৰ আশীৰ্বাদ আৰু অভিশাপৰ, অৱজ্ঞা আৰু সন্মানৰ, দুখ আৰু আনন্দৰ, নিস্তদ্ধতা আৰু বিভ্ৰান্তিৰ, ভণ্ডামি আৰু সত্যৰ, দৰিদ্ৰতা আৰু ধনৰ দুটা জিভা নাথাকে; কিন্তু ইয়াৰ সকলো মানুহৰ বিষয়ে অক্ষয় আৰু নিৰ্মল এক স্বভাৱ আছে। বিন্যামীনৰ নিয়ম ১:৩৭